

വിവേചനാപരമായ ജീവിതം

(7:1-29)

തന്റെ മലമ്പ്രസംഗത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗത്ത് കാപട്യം, പ്രാർത്ഥന, നീതിയുള്ള ജീവിതം, ഉൽസാഹത്തോടെ സത്യം അനുസരിക്കൽ എന്നീ വിഷയങ്ങളെ കുറിച്ചാണ് യേശു ചർച്ച ചെയ്തത്. കാപട്യത്തോടെ മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കുന്നതിനെതിരായി അവൻ മുന്നറിയിച്ചു (7:1-6). പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉറ്റിരുപ്പാനും, ദൈവത്തിൽ നിന്നുമുള്ള നല്ല ദാനങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുവാനും അവൻ പ്രബോധിപ്പിച്ചു (7:7-11). സുവർണ്ണനിയമം അന്യോന്യമുള്ള പെരുമാറ്റത്തിന് യേശു നൽകുകയുണ്ടായി (7:12). തന്റെ വായനക്കാർക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനായി അന്തരങ്ങളുടെ ഒരു പരമ്പര തന്നെ അവൻ നൽകിയിരിക്കുന്നു (7:13-27). യേശു തന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചപ്പോൾ പുരുഷാരം വിസ്മയിച്ചു (7:28, 29).

നിതിയുള്ള വിധി (7:1-6)

¹“നിങ്ങൾ വിധിക്കപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു വിധിക്കരുത്. ²നിങ്ങൾ വിധിക്കുന്ന വിധിയാൽ നിങ്ങളെയും വിധിക്കും; നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവിനാൽ നിങ്ങൾക്കും അളന്നു കിട്ടും. ³എന്നാൽ സ്വന്ത കണ്ണിലെ കോൽ കാണാതെ സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ കരട് നോക്കുന്നത് എന്ത്? അല്ല, ⁴സ്വന്ത കണ്ണിൽ കോൽ ഇരിക്കെ നീ സഹോദരനോട് നില്പ്, നിന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു കരട് എടുത്തുകളയട്ടെ എന്നു പറയുന്നത് എങ്ങനെ? ⁵കപടഭക്തിക്കാരാ, മുഖെ സ്വന്ത കണ്ണിൽനിന്നു കോൽ എടുത്തു കളക. പിന്നെ സഹോദരന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു കരടു എടുത്തുകളവാൻ വെടിപ്പായി കാണും.

⁶“വിശുദ്ധമായത് നായ്ക്കൾക്ക് കൊടുക്കരുത്, നിങ്ങളുടെ മുത്തുകളെ പന്നികളുടെ മുമ്പിൽ ഇടുകയുമരുത്, അവ കാൽകൊണ്ട് അവയെ ചവിട്ടുകയും തിരിഞ്ഞു നിങ്ങളെ ചീന്തിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ഇടവരരുത്.”

അദ്ധ്യായം 6-ൽ വിചാരപ്പെടുന്നതിനെ കുറിച്ച് പഠനശേഷം, യേശു അദ്ധ്യായം 7-ൽ വിധിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ചാണ് ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്. മറ്റുള്ളവരെ നിഷേധത്തിൽ പെട്ടെന്ന് വിധിക്കരുതെന്നാണ് യേശു തന്റെ അനുയായികളെ നിർദ്ദേശിച്ചത്. എല്ലാ വിധികളെയും പിന്നിൽ വിട്ടുകളയണമെന്നല്ല യേശു ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞത്, കാരണം ക്രിസ്ത്യാനികൾ പലപ്പോഴും നല്ല വിവേചനം എടുക്കേണ്ടവരാണ്.

വാക്യം 1. “നിങ്ങൾ വിധിക്കപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു വിധിക്കരുത്” എന്നാണ് യേശു കൽപിച്ചത്. യേശു വിലക്കുന്നതിലെ ഗ്രീക്ക് ഘടന - (മ) വർത്തമാന - ക്രിയയോടുകൂടിയുള്ളതാണ് - പുരോഗതിയിലുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തിക്ക് വിരാമമിടുന്നതാണ്. എൻഎൽടിയിൽ “മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കൽ നിർത്തുക” എന്നാണ്. എല്ലാ തരത്തിലുമുള്ള വിധി നിർത്തുവാനാണോ യേശു

ഈ പഠനത്തിൽ? മറ്റു വേദഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും, അങ്ങനെയല്ല എന്നു നമുക്ക് അറിയാം. ഉദാഹരണമായി, ഈ പ്രസംഗത്തിൽ പിന്നീട്, അവൻ പറഞ്ഞു, “കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ, ... അവരുടെ ഫലങ്ങളാൽ നിങ്ങൾക്ക് അവരെ തിരിച്ചറിയാം.” (7:15, 16). അവർ വാസ്തവത്തിലുള്ള പ്രവാചകന്മാരാണോ അതോ കള്ളപ്രവാചകന്മാരാണോ എന്നു അവരുടെ ഉപദേശവും ജീവിതശൈലിയും അഥവാ “ഫലങ്ങൾ” പരിശോധിക്കണമായിരുന്നു. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ യേശു പറഞ്ഞു, “കാഴ്ചപ്രകാരം വിധിക്കരുത്, നീതിയുള്ള വിധി വിധിപ്പിൻ” (യോഹ. 7:24). വ്യക്തിപരമായ കാഴ്ചപ്പാട് വെച്ച് ഒരാളെ വിധിക്കരുത് എന്നായിരുന്നു യേശു പ്രബോധിപ്പിച്ചത്, പിന്നെ യോ, ദൈവത്തിന്റെ ന്യായമായ നിലവാരമനുസരിച്ചു വേണം വിധിക്കുവാൻ.

“വിധിക്കരുത്” എന്ന കർത്താവിന്റെ പ്രസ്താവന നന്മയും തിന്മയും വിവേചിക്കുന്നതിനെ വിലക്കുന്നില്ല, കാരണം അത്തരം തീരുമാനങ്ങൾ നാം എടുക്കണമെന്ന് മറ്റു വേദഭാഗങ്ങൾ പറയുന്നു (റോമർ. 16:17, 18; 1 കൊ. 5:9-13; 2 കൊരി. 6:14-18; ഗലാ. 1:9; തിത്തൊ. 1:9-14; 3:10, 11; 1 യോഹ. 4:1-3; 2 യോഹ. 9-11; യൂദാ 3, 4). സഭയുടെ അച്ചടക്കത്തെ യേശു വിലക്കിരിക്കുന്നതായി തെറ്റിലാരിക്കരുത് 18:15-18-ൽ യേശു തന്നെ അതു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, പൗലൊസും അതു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (1 കൊ. 5:1-5; 2 തെസ്സ. 3:6, 14, 15). ദൈവത്തിന്റെ ന്യായമായ നിലവാരത്തിൽ വിധിക്കാതെ ഒരു സഹോദരൻ തെറ്റിലാണോ അല്ലയോ എന്നു നമുക്ക് എങ്ങനെ അറിയാം? (ഗലാ. 6:1).

അതുകൊണ്ട്, മലമ്പ്രസംഗത്തിലെ ഉദ്ദേശം മനസ്സിലാക്കി വേണം, യേശുവിന്റെ കൽപന നാം മനസ്സിലാക്കുവാൻ - ശാസ്ത്രീമാരുടേയും പരീശന്മാരുടേയും നീതിയിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമുണ്ടാകണം എന്നർത്ഥം (5:20). “വിധിക്കുക” എന്നതിന്റെ ഗ്രീക്ക് വാക്ക് (*ക്രിനോ*) അർത്ഥമാക്കുന്നത്, “തിരഞ്ഞെടുക്കുക, അഭിപ്രായങ്ങളിൽ തീരുമാനം എടുക്കുക” എന്നിവയാണ്. ഈ വേദഭാഗത്ത് അവൻ വിലക്കുന്നത് ശാസ്ത്രീമാരുടേയും പരീശന്മാരുടേയും നീതിരഹിതമായി വിധിക്കുന്നതാണ്. അത്തരം വിധി ഒഴിവാക്കുവാനായിരുന്നു യേശു തന്റെ അനുയായികളോട് പറഞ്ഞത്. പുറമെ കാണുന്നതനുസരിച്ച് വിധിക്കുന്നതിനെയാണ് യേശു ഇവിടെ വിലക്കുന്നത് കാരണം ഒരാളുടെ ഹൃദയത്തിലെ ലക്ഷ്യം നമുക്ക് അറിയില്ല (യോഹ. 7:24; 1 കൊ. 2:11 നോക്കുക). തന്റെ തെറ്റുകളെ നോക്കാതെ, എപ്പോഴും ഒരാളുടെ ജീവിതത്തിലെ തെറ്റുകൾ നോക്കുന്നതിനേയും അതു വിലക്കുന്നു (7:3, 4). മറ്റൊരാളെ കുറിച്ച് നമുക്ക് നിത്യവിധി പാസാക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല കാരണം, നാമെല്ലാം നീതിമാനായ യേശുക്രിസ്തുവിനാൽ ന്യായമായി വിധിക്കപ്പെടും (യോഹ. 5:22; റോമ. 2:1, 2; 14:4, 10-12; 2 കൊ. 5:10; 2 തിമൊ. 4:8; വെളി. 20:11-15).

സമതലപ്രദേശത്തെ പ്രസംഗത്തിൽ യേശു ഇതു പറയുന്നത് കരുണയെ കുറിച്ചു പറയുമ്പോഴാണ്: “നിങ്ങളുടെ സ്വർഗസ്ഥനായ പിതാവ് മനസ്സിലുള്ളവൻ ആകുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും മനസ്സിലുള്ളവരാകുവിൻ. വിധിക്കരുത്; എന്നാൽ നിങ്ങളേയും വിധിക്കുകയില്ല. ശിക്ഷക്കു വിധിക്കരുത്, എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കും ശിക്ഷാവിധി ഉണ്ടാകയില്ല” (ലൂക്കൊ. 6:36, 37). ഒരു വ്യാഖ്യാതാവ് പറഞ്ഞു, “നമ്മോട് ക്ഷമിച്ചതിനാൽ നാം ക്ഷമിക്കുന്നതുപോലെ, ദൈവം നമ്മോട് ഉദാരമായി വിധിച്ചതിനാൽ നാം ഉദാരമായി വിധിക്കണം.”¹

വാക്യം 2. വിധിക്കുന്നതിനെതിരെ യേശു കൽപിക്കുന്നതിന് അടിസ്ഥാനം നൽകിയിരിക്കുന്നു: “നിങ്ങൾ വിധിക്കുന്ന വിധിയാൽ, നിങ്ങളെയും വിധി

കും.നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവിനാൽ, നിങ്ങൾക്കും അളന്നു കിട്ടും.” ഈ വാക്യം പദ്യരൂപത്തിൽ “വിധി” (ക്രിമാറ്റി ക്രിമേറ്റേ ക്രിതേസെസ്തേ) “അളവ്” (മെട്രോയി മെട്രെയിറ്റേ മെട്രേതെസെറ്റായി) എന്നീ വാക്കുകൾ ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ അക്ഷരീകമായ തർജ്ജിമ “നിങ്ങൾ ഏതു വിധത്തിൽ വിധിക്കുന്നുവോ, ആ രീതിയിൽ നിങ്ങൾ വിധിക്കപ്പെടും; നിങ്ങൾ ഏതു അളവിനാൽ അളന്നുകൊടുക്കുമോ, ആ അളവിനാൽ നിങ്ങൾക്കും അളന്നു കിട്ടും.”

“വിധി” “അളവ്” എന്നിവ തുല്യമായ പദ്യായ സമാനതകളായിട്ടാണ് ആ വാക്യം രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. യേശു ഉപയോഗിച്ച അളവ് ഭാഷ പഴഞ്ചൊല്ലു പോലെയാണ് (മർക്കൊ. 4:24; ലൂക്കൊ. 6:38). മിഷ്നാ പറയുന്നു, “ഒരു മനുഷ്യൻ ഏതു അളവിനാൽ അളന്നു കൊടുക്കുന്നുവോ അതേ അളവിൽ തന്നെ അയാൾക്കു അളന്നു കിട്ടും.”² ഈ പ്രയോഗം ചന്തസ്ഥലത്തു നിന്നും ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വന്നതാണ്. അവിടെ വാങ്ങുന്ന ആൾക്ക് വിൽക്കുന്നയാൾ സാധനത്തിനു യോജിച്ച അളവു പാത്രത്തിൽ അളന്നു കൊടുക്കുന്നു. മൈക്കിൾ ജെ. വിൽക്കിൻസ് പറഞ്ഞു, “അളവ് ഒരു സ്കെയിലാകാം, അല്ലെങ്കിൽ പാത്രമോ, കോലോ ആകാം ദൂരവും, തൂക്കവും അളക്കുന്നത്, പക്ഷെ പലപ്പോഴും ആലങ്കാരികമായിട്ടാണ് അവ ഉപയോഗിക്കുന്നത് (ഒ. വാ. 23:32).”³

യേശു വിലക്കിയിരിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള വിധി ഒരാൾ നടത്തുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കണം, കാരണം അയാൾ മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കുന്ന വിധിയാൽ അയാളെയും വിധിക്കും. നാം പരൂഷമായി മറ്റുള്ളവരെ വിധിച്ചാൽ, പരമോന്നതനായ ദൈവം നമ്മെ പരൂഷമായി വിധിക്കും. താൽമൂദ് പറയുന്നു, “അയൽക്കാരനെ വിധിച്ചിരിക്കുന്നവൻ [ദൈവികമായ] അതേ രീതിയിൽ [അവന്റെ സ്വന്തം പാപങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷിക്കപ്പെടും].”⁴ ഡേവിഡ് ഹിൽ പറഞ്ഞു, “റബ്ബിമാർ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച്, ദൈവം ലോകത്തെ വിധിച്ചത് രണ്ട് ‘അളവിനാലാണ്’ - കരുണയും നീതിയും.”⁵ ഒരാൾ മറ്റൊരാളോട് കരുണയുള്ളവനായിരുന്നാൽ, ദൈവം അയാളോടു കരുണയുള്ളവനായിരിക്കും (യാക്കൊ. 2:13).

വാക്യങ്ങൾ 3, 4. ആ പോയിന്റ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ യേശു രണ്ട് ചിത്രീകരണങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തേതിൽ ഒരു തെറ്റു നിരീക്ഷിക്കുന്നത് ഉൾപ്പെടുന്നു (7:3; നോക്കുക), രണ്ടാമത്തേതിൽ തിരുത്തലും ഉൾപ്പെടുന്നു (7:4 ഏടു ... ക്കുക). ഫലത്തിൽ അവൻ ചോദിച്ചു, “നിങ്ങളിൽ വലിയ തെറ്റുള്ളപ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്റെ ചെറിയ തെറ്റിനെ നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ വിമർശിക്കുവാൻ കഴിയും?” **കരട്** എന്നതിന്റെ ഗ്രീക്ക് വാക്ക് (കാർഫോസ്) സൂചിപ്പിക്കുന്നത് മരത്തിന്റേയോ വൈക്കോലിന്റെയോ പൊടി ആണ്. എൻ ഐവിയിൽ “ഈർച്ചപ്പെടിയുടെ കരട്” എന്നാണ്, എന്നാൽ എൻഐബിയിൽ “കൊള്ളി” എന്നാണ്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ വിധിക്കപ്പെട്ടയാളുടെ പാപത്തെ ന്യായീകരിക്കുകയല്ല യേശു ചെയ്തത്, പിന്നെയോ വിമർശിക്കുന്നയാളുടെ വലിയ പാപവും വിമർശിക്കപ്പെടുന്നയാളുടെ ചെറിയ പാപവും അവൻ വേർതിരിച്ചു കാണിക്കുകയായിരുന്നു. **കോൽ** എന്നതിനു ഉപയോഗിച്ച ഗ്രീക്ക് വാക്ക് (ഡോക്കോസ്), പറയുന്നത് വീടിനെ താങ്ങിനിർത്തുന്ന മരത്തിന്റെ ഭാഗം അടക്കമുള്ള കോൽ എന്നാണ്. “തച്ചനായി” (ടെക്ടോൺ) അല്ലെങ്കിൽ “നിർമ്മാതാവ്” ആയി ജോലി ചെയ്ത അനുഭവത്തിൽനിന്നായിരിക്കാം യേശു ആ ഭാവന ഉപയോഗിച്ചത് (13:55; മർ. 6:3).

പ്രസംഗത്തിലെ പല ഭാഗങ്ങളിലെന്നപോലെ, തന്റെ ചിന്ത കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുവാൻ അതിശയോക്തി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുകയാണ് (5:23, 24,

29, 30, 34-36, 40). എങ്ങനെയായാലും, അവൻ ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ച അതിശയോക്തി അൽപം രസമുള്ളതാണ്. അത് യേശു ഒട്ടകം സൂചിക്കുമ്പോൾ കൂടെ കടക്കുന്നതിനെ താരതമ്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നതാണ് (19:24), അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഒട്ടകത്തിനു വിഴുങ്ങാവുന്നതേയുള്ളൂ കൊതുക് എന്നു പറയാം. (23:24). ക്രൈസ്റ്റ് എസ്. കീനെർ പറഞ്ഞു, “കുരുടൻ കുരുടനെ വഴി കാണിച്ചാൽ കുഴിയിൽ വീഴുമെന്നതുപോലെ (15:14; 23:16), അന്ധനായ ഒരു ഡോക്ടറെക്കൊണ്ട് ആരും കണ്ണു ഓപ്പറേഷൻ നടത്തുവാൻ സമ്മതിക്കയില്ല.”⁶ ഒരാളുടെ കണ്ണിൽ “കരട്” അല്ലെങ്കിൽ “കോൽ” ഇരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നത് അവരുടെ ചെറിയതോ അല്ലെങ്കിൽ വലിയതോ ആയ പാപങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണ്.⁷

വാക്യം 5. തിരുത്തൽ ഉൾപ്പെട്ട രണ്ടാമത്തെ ചിത്രീകരണം യേശു നൽകി. വലിയ പാപിയെ **കപടഭക്തിക്കാരൻ** എന്നാണ് യേശു വിളിച്ചത് (6:2, 5 ന്റെ പരാമർശം നോക്കുക). അയാൾ, താൻ മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠൻ ആണെന്നു കരുതി സ്വയനീതീകരണം നടത്തുന്നവനാണെന്നാണ് യേശു പറഞ്ഞത്. സ്വയ - നീതീകരണക്കാർ സ്വന്തം കുഴപ്പങ്ങൾക്ക് ന്യായീകരണം പറഞ്ഞു മറ്റുള്ളവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തും (2 ശമു. 12:1-14). ആ വസ്തുതയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, താൽമൂദ് ഈ നല്ല ഉപദേശം നൽകുന്നു: “നിന്നിൽ തന്നെ കുറ്റമുള്ളപ്പോൾ, നിന്റെ അയൽക്കാരന്റെ കുറ്റത്തെ കാണുവാൻ ശ്രമിക്കരുത്.”⁸

നിസാര പാപം ചെയ്യുന്നവരെ കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കുവാനല്ല യേശു പറഞ്ഞത്. അവൻ പറഞ്ഞു, “**ആദ്യം നിന്റെ കണ്ണിലെ കോൽ എടുത്തു മാറ്റുക, അപ്പോൾ സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ കരട് നിനക്ക് നന്നായി കാണാം.**” ഇവിടെ വിമർശകന്റെ കണ്ണിലെ കോൽ എടുത്താൽ സഹോദരനെ വിധിക്കാം എന്നതല്ല ആശയം; മറിച്ച്, അയാൾ നീക്കേണ്ടത് സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ “കരട്” എടുക്കുവാൻ അയാളെ സഹായിക്കേണ്ടതിന്നു കൂടുതൽ വ്യക്തമായി കാണുവാൻ കഴിയും എന്നതാണ്. കരട് നീക്കുവാനുള്ള കഴിവ് ഒരാളുടെ സ്വയനീതിയല്ല, മറിച്ച്, സഹോദരനോടുള്ള സ്നേഹം നിമിത്തം അയാളെ സഹായിക്കുക എന്നതായിരിക്കണം ലക്ഷ്യം (ലൂക്കൊ. 17:3; റോമ. 15:1; ഗലാ. 6:1; 2 തിമൊ. 4:2; തിത്തൊ. 1:13).

വാക്യം 6. അന്യായമായ വിധി ഒഴിവാക്കുവാൻ കൽപിച്ചശേഷം, യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വ്യത്യാസം മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുകയാണ്: “**വിശുദ്ധമായത് നായ്ക്കൾക്ക് കൊടുക്കരുത്; നിങ്ങളുടെ മുത്തുകൾ പന്നികളുടെ മുമ്പിൽ ഇടുകയുമരുത്, അവ കാൽകൊണ്ട് അവയെ ചവിട്ടുകയും തിരിഞ്ഞു നിങ്ങളെ ചീന്തിക്കുകയും ചെയ്യും.**”

പുരാതന കാലത്ത് വീടുകളിൽ നായ്ക്കളെ വളരെ വിരളമായിട്ടേ വളർത്തിയിരുന്നുള്ളൂ. അവ കൂട്ടമായിട്ടാണ് സഞ്ചരിച്ചിരുന്നത്, വിശക്കുമ്പോഴും, ആക്രമിക്കപ്പെടുമ്പോഴും അവ മനുഷ്യരെ ഉപദ്രവിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ യെഹൂദന്മാർക്ക് നായ്ക്കളെ കുറിച്ച് നിഷേധ സമീപനമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത് (സങ്കീ. 22:16; സദ്യുശ. 26:11; ലൂക്കൊ. 16:21; 2 പത്രൊ. 2:22; വെളി. 22:15). ഒരാളെ “കോൽ” എന്നു വിളിക്കുന്നത് ഏറ്റവും വലിയ പരിഹാസ്യ വാക്കായിട്ടാണ് കണ്ടിരുന്നത് (1 ശമു. 17:43; 2 ശമു. 16:9). യെഹൂദന്മാർ ജാതികളെ “നായ്ക്കൾ” എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത് (15:26, 27), പൗലൊസ് ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാരെ അങ്ങനെയെന്ന് വിളിച്ചത് (ഫിലി. 3:2).

“വിശുദ്ധമായത്” (ടു ഹാഗിയോൺ) എന്ന പ്രയോഗം, സെപ്തജിന്റിൽ വിവിധ യാഗവസ്തുക്കളാണ് (പുറ. 29:33, 34; ലേവ്യ. 2:3; 22:10-16; സംഖ്യ.

18:8-19). ദൈവത്തിനു യാഗം അർപ്പിച്ച മാംസത്തിന്റെ ഒരു കഷണം പോലും സ്വയം - ബഹുമാനിക്കുന്ന ഒരു യെഹൂദനും നായ്ക്കൾക്ക് കൊടുക്കുകയില്ല. സുവിശേഷം എന്ന മഹത്തായ സുവാർത്ത, കേൾക്കുവാൻ നിരസിക്കുന്നവരോട് പാഴാക്കരുത് എന്നാണ് യേശു വ്യക്തമാക്കിയത്.

പന്നികളെ പട്ടികളോടൊപ്പം മറ്റൊരു വേദഭാഗത്ത് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട് (2 പത്രോ. 2:22). അവ അശുദ്ധമൃഗങ്ങളായിരുന്നതിനാൽ (ലേവ്യ. 11:7; ആവ. 14:8) അവ ജാതികളുടെ പ്രദേശങ്ങളിലായിരുന്നു കാണപ്പെട്ടിരുന്നത് (8:30-32; ലൂക്കൊ. 15:15, 16). ബഹുമാന്യനായ ഒരു യെഹൂദൻ അവയെ തൊടുക പോലും ചെയ്യുകയില്ല. നിയമങ്ങളുടെ ഇടക്കുള്ള കാലയളവിൽ, സെലൂസിസ് ടിറന്റ് ആന്റിയോക്കസ് യെഹൂദന്മാരെ പന്നിയെ ബലിയർപ്പിക്കുവാനും, പന്നിയിറച്ചി തിന്നുവാനും നിർബ്ബന്ധിച്ചു. എങ്ങനെയായാലും, അത്തരം മോശമായ പ്രവർത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ മരിക്കുന്നതാണ് നല്ലതെന്ന് യെഹൂദന്മാർ നിശ്ചയിച്ചു.⁹ യെഹൂദന്മാർ പന്നിയെ വളർത്താതിരുന്നതിനാൽ, ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ പന്നികൾ, വനാന്തരങ്ങളിലേക്ക് പോയിരുന്നു, അവിടെ യുള്ള തോട്ടികൾ എന്നും ഭക്ഷിക്കുമായിരുന്നു (സങ്കീ. 80:13).

പന്നികളെ പോലെ വൃത്തികെട്ട ജന്തുക്കൾക്കിടയിലേക്ക് വിലയേറിയ മുത്തുകൾ ആരെങ്കിലും എറിഞ്ഞു കൊടുക്കുമെന്നു നമുക്ക് ഊഹിക്കുവാൻ പോലും കഴിയുകയില്ല. വിശുദ്ധമായത് നായ്ക്കൾക്കു കൊടുക്കുന്ന ഭാവന പെലെ ഇതും ഒട്ടും യോജിക്കാത്തതാണ് (സദൃശ. 11:22 നോക്കുക). അവ മുത്തുകളെ കാൽകൊണ്ട് ചവുട്ടി കളയും കാരണം അവയ്ക്ക് മുത്തിന്റെ വില അറിയില്ല (5:13; എബ്രെ. 10:29 നോക്കുക). പന്നികൾക്ക് മുത്ത് ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുത്താൽ, അവ കടിച്ച് നോക്കി ദേഷ്യം വന്നിട്ട് കൊടുത്തയാളെ തിരിഞ്ഞ് ചീന്തികളയും.

വീണ്ടും, “വിശുദ്ധമായതും,” “മുത്തുകളും” അർത്ഥമാക്കുന്നത് രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷമാണ് (13:45, 46 നോക്കുക).¹⁰ നായ്ക്കളും പന്നികളും എന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, മതപരമായ ആളുകളെയാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത് അല്ലാതെ ജാതികളെയല്ല. അവരുടെ വർഗമോ ദേശമോ എത്രയായാലും സുവിശേഷത്തിനു ശത്രുക്കളായ എല്ലാവരെയുമാണ് അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അവർ സന്ദേശത്തിന് അയോഗ്യരാണ് കാരണം അവർ വിശുദ്ധമായതിനെ അശുദ്ധമെന്നു കരുതുന്നു (സദൃശ. 9:7-9; 23:9).

പിന്നെ യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ ഒരു പട്ടണത്തിലോ വീട്ടിലോ ചെല്ലുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ സന്ദേശം അവർ കൈക്കൊണ്ടില്ലെങ്കിൽ, ആ വീടോ പട്ടണമോ വിട്ടുപോകുമ്പോൾ “[നിങ്ങളുടെ] കാലിലെ പൊടി തട്ടിക്കളവിൻ.” (10:13, 14). അവിശ്വാസികളായ യെഹൂദന്മാർ വചനത്തോട് ശത്രുത പുലർത്തിയപ്പോൾ, പൗലൊസ് ജാതികളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു (പ്രവൃ. 13:45-52; 18:5-7; 28:23-28).

**പ്രാർത്ഥനയിലെ സ്വീരോത്സാഹം
(7:7-11)**

⁷“യാചിപ്പിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടും. അന്വേഷിപ്പിൻ എന്നാൽ കണ്ടെത്തും; മുട്ടുവിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് തുറക്കും; ⁸യാചിക്കുന്ന ഏവനും ലഭിക്കുന്നു, അന്വേഷിക്കുന്നവൻ കണ്ടെത്തുന്നു, മുട്ടുന്നവനും

തുറക്കും. ⁹മകൻ അപ്പം ചോദിച്ചാൽ അവന്നു കല്ലു കൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യൻ നിങ്ങളിൽ ആരുള്ളു? ¹⁰മീൻ ചോദിച്ചാൽ അവന്നു പാമ്പിനെ കൊടുക്കുമോ? അങ്ങനെ ¹¹ദോഷികളായ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്ക് നല്ല ദാനങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നു എങ്കിൽ സ്വർഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് തന്നോട് യാചിക്കുന്നവർക്ക് നന്മ എത്ര അധികം കൊടുക്കും!”

പ്രാർത്ഥന എന്ന വിഷയത്തിലേക്ക് യേശു തിരിച്ച് വന്നു, അത് തന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ മുൻപ് ചർച്ച ചെയ്തതാണ് (6:5-15). പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ യേശു മൂന്നു പ്രബോധനങ്ങളാണ് നൽകിയത്: “യാചിപ്പിൻ,” “അന്വേഷിപ്പിൻ,” “മുട്ടുവിൻ” (7:7, 8). ഒരു മകന്റെ ആവശ്യത്തോടുള്ള പിതാവിന്റെ പ്രതികരണ ചിത്രീകരണത്തോടുകൂടിയാണ് - “അപ്പവും മീനും” (7:9, 10) കുറഞ്ഞ - തും വലിയതുമായ വാദത്തോടെയാണ് യേശു പ്രാർത്ഥനയെ കുറിച്ചുള്ള പരാമർശം അവസാനിക്കുന്നതിന് (“എത്രത്തോളം”), അതു സ്വർഗീയ പിതാവിന്റെ സ്നേഹത്തെയാണ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്.

വാക്യങ്ങൾ 7, 8. മൂന്നു വിവിധ ആജ്ഞകളിലൂടെ യേശു, പ്രാർത്ഥനയുടെ പ്രാധാന്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനയുടെ സാധാരണ വാക്കാണ് യാചന (21:22; മർക്കൊ. 11:24; യോഹ. 14:13, 14; 15:7, 16; 16:23, 24), എന്നാൽ **അന്വേഷിക്കുക, മുട്ടുക** എന്നത് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്, ദൃഷ്ടാന്തപരമായിട്ടാണ് (വെളി. 3:20 നോക്കുക).¹¹ വർത്തമാന ആജ്ഞാ ക്രിയകൾ വാക്യം 7-ൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് തുടർപ്രവൃത്തിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ജെഎൻടിയിൽ “തുടർന്നു യാചിച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പിൻ ... തുടർന്നു അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പിൻ ... തുടർന്നു മുട്ടിക്കൊണ്ടിരിപ്പിൻ” എന്നാണ്. പ്രാർത്ഥനയുടെ സ്ഥിരോൽസാഹമായ “അന്വേഷിക്കുക” “മുട്ടുക” എന്നീ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ലൂക്കൊസ് യേശുവിന്റെ രണ്ടു ഉപമകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ലൂക്കൊസ് 18:1-8-ൽ അനീതിയുള്ള ഒരു ന്യായാധിപനോട് തനിക്ക് ന്യായം പാലിച്ചു തരണമെന്ന് ഒരു വിധവ തുടർച്ചയായി അപേക്ഷിക്കുകയും, അവസാനം ആ ന്യായാധിപൻ അവളുടെ ആവശ്യം അംഗീകരിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തതായി പറയുന്നു. ലൂക്കൊസ് 11:5-8-ൽ, യാദൃശ്ചികമായി അർത്ഥരാത്രിയിൽ ഒരാളുടെ വീട്ടിൽ ഒരതിഥി വരികയും, വീട്ടിൽ അപ്പം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ അവന്റെ കൂട്ടുകാരനോട് മുട്ടിപ്പായി ആവശ്യപ്പെട്ടതിനാൽ ആവശ്യമുള്ള അപ്പം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തതായി പറയുന്നു.

യേശു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു, “**യാചിക്കുന്ന ഏവനും ലഭിക്കും, അന്വേഷിക്കുന്നവൻ കണ്ടെത്തും, മുട്ടുന്നവന്നു തുറക്കും.**” ദൈവം നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന തിരസ്കരിക്കുകയോ അവഗണിക്കുകയോ ഇല്ല. ദൈവം എല്ലായ്പ്പോഴും വാതിൽ തുറന്നുവെക്കുകയും നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യും. ദൈവം “മടി കൂടാതെ ഉദാരമായി കൊടുക്കുന്നവനാണ്” എന്നു യാക്കോബ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (യാക്കോ. 1:5).

വാക്യങ്ങൾ 9, 10. ഭൗമിക പിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ മക്കളോട് എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കുന്നു എന്ന് കാണിക്കുന്ന രണ്ട് ചിത്രീകരണങ്ങൾ തുടർന്നു നൽകുന്നു (ചോദ്യങ്ങളായി അവതരിപ്പിച്ചു). ആദ്യം യേശു ചോദിച്ചു, “**മകൻ അപ്പം ചോദിച്ചാൽ അവന്നു കല്ലു കൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യൻ നിങ്ങളിൽ ആരുള്ളു?**” വീണ്ടും, വ്യക്തമായ - തെളിവുള്ള ഈ ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം “ആരും കൊടുക്കുകയില്ല!” എന്നാണ്. “ലോഹ്യം” (“അപ്പം”; എൻഐവി) “കല്ലും”

തമ്മിലുള്ള ബന്ധം, രണ്ടും വട്ടത്തിലുള്ളതാണ്. യേശുവിന്റെ മരുഭൂമിയിലെ ആദ്യപരീക്ഷണവുമായി ഇതിനെ ബന്ധിപ്പിച്ചു പറയാം, അവിടെ പിശാച് യേശുവിനോട് കല്പ് അപ്പമാക്കി ഭക്ഷിക്കുവാൻ പറയുകയാണ് (4:3).

യേശു കലാപരമായ ആവർത്തനം ഉപയോഗിക്കുകയായിരുന്നു, അതേ രീതിയിലുള്ള ചോദ്യമാണ് ചോദിച്ചത്: “അല്ലെങ്കിൽ, മീൻ ചോദിച്ചാൽ പാമ്പിനെ കൊടുക്കുമോ?” വീണ്ടും, ഉത്തരം “ഇല്ല” എന്നു തന്നെ. ആ വേദഭാഗം വെറുതെ ഓടിച്ചു വായിക്കുമ്പോൾ, കുട്ടിയെ കടിക്കുവാൻ വായ് പിളർന്നു വരുന്ന പാമ്പാണ് മനസിലേക്ക് വരുന്നത് - അതു ശരിയുമാണ്. എങ്ങനെയായാലും, *ഓഫീസ്* എന്നതു പുതിയനിയമത്തിൽ പറയുന്ന സർപ്പങ്ങൾ തന്നെയാണ് (മർ. 16:18; 1 കൊ. 10:9). എങ്ങനെയായാലും, ഗലീലാ കടലിൽ കാണുന്ന മീനിനെ - പോലെ തോന്നിക്കുന്ന പാമ്പ് ആയിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്.¹² മീനെപോലെ - യുള്ള പാമ്പ് പുരാതന ലോകത്ത് ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നതായി എഡിൻ ഫെർമേജ് വാദിച്ചിരിക്കുന്നു.¹³ ഈ സംഭവത്തിൽ, “പാമ്പ്” മുകളിൽ പറഞ്ഞ കല്പ് പോലെയാണ് - ഭക്ഷ്യയോഗ്യമല്ലാത്ത. ലേവ്യാപുസ്തകം 11:9-12-ൽ ചിറകും ചിതമ്പലുമില്ലാത്ത മൽസ്യം ഭക്ഷിക്കരുതെന്ന് യെഹൂദന്മാരെ വിലക്കിയിരുന്നു.

ഗലീലാ കടലിനു ചുറ്റും പാർത്തിരുന്ന ആളുകളുടെ സാധാരണ ഭക്ഷണമായിരുന്നു അപ്പവും മീനും. യേശു അത്ഭുതകരമായി അയ്യായിരം പെരെയും നാലായിരം പേരെയും പോഷിപ്പിച്ചപ്പോൾ കൊടുത്തത് അപ്പവും മീനും ആയിരുന്നു (14:15-21; 15:32-38). ലൂക്കൊസിന്റെ വിവരണത്തിൽ മറ്റൊന്നു കൂടെ ചേർത്തിരിക്കുന്നു, ലൂക്കൊസ് പറഞ്ഞു, “അല്ലെങ്കിൽ, മുട്ട ചോദിച്ചാൽ, തേളിനെ കൊടുക്കുമോ?” (ലൂക്കൊ. 11:12). “ഇഴയുന്ന ജന്തുക്കളിൽ” അശുദ്ധമായവയാണ് തേൾ (ലേവ്യ. 11:29-31), അക്കാരണത്താൽ തന്നെ അവ ഭക്ഷിക്കരുത് എന്നു വിലക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ചില തേൾ ചുരുണ്ടുകൂടി കിടക്കുമ്പോൾ മുട്ടപോലെ തോന്നിക്കും. ആരെങ്കിലും അത് മുട്ടയാണെന്നു കരുതി എടുത്തു ഭക്ഷിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ ഭയങ്കരമായി മുറിവേൽക്കും.

വാക്യം 11. യേശു ഇവിടെ നൽകുന്ന തീർപ്പ് തീർച്ചയുള്ളതും ശക്തവുമാണ്: “അങ്ങനെ ദോഷികളായ നിങ്ങൾ മക്കൾക്ക് നല്ല ദാനങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നു എങ്കിൽ, സ്വർഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് തന്നോട് യാചിക്കുന്നവർക്ക് നന്മ എത്ര അധികം കൊടുക്കും!” ദൈവം എല്ലായ്പ്പോഴും തന്റെ ജനത്തോട് ഉദാരമായിരിക്കും എന്ന് ചെറിയ - തും വലിയതുമായ വാദം നടത്തി ചിത്രീകരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യുവാൻ അവൻ തന്റെ സദസ്യരെ “ദോഷികൾ” (*പോൺട്രോസ്*) എന്നാണ് വിളിച്ചത്. ആ വാക്ക് ഈ പ്രസംഗത്തിൽ എട്ടു പ്രാവശ്യം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു (5:11, 37, 39, 45; 6:13, 23; 7:17, 18), “നല്ലവൻ” ആയ ദൈവവുമായി താരതമ്യം ചെയ്താണ് ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചത് (19:17; 5:48 നോക്കുക). ദൈവവുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, ഏറ്റവും നല്ല രക്ഷകർത്താക്കളും ദോഷികളായിട്ടേ കാണുവാൻ കഴിയൂ.¹⁴

ഒരു ക്ഷണം അപ്പമോ ഒരു മീനോ ചോദിക്കുമ്പോൾ കല്ലോ പാമ്പോ കൊടുക്കുവാൻ ഒരു അപ്പനും അത്ര ക്രൂരനായിരിക്കയില്ല. നല്ല രക്ഷകർത്താക്കൾ മക്കൾക്ക് ഏറ്റവും നല്ലതാണ് നൽകുക. മനുഷ്യരായ മാതാപിതാക്കൾ തങ്ങളുടെ മക്കളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നടത്തി കൊടുക്കുന്നതിനാൽ സ്വർഗീയ പിതാവ് തന്റെ മക്കളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുക തന്നെ ചെയ്യും (ഫിലി. 4:19; യാക്കൊ. 1:17; 1 പത്രോ. 3:12; 5:7; 1 യോഹ. 5:14, 15). ദൈവം തന്റെ മക്കളെ

അനുഗ്രഹിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം, വിശ്വാസത്തിൽ യാചിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ നൽകുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് പരിധിയില്ല എന്നു തിരുവെഴുത്ത് ഉറപ്പ് നൽകുന്നു.

യേശു മാനുഷിക ചിത്രീകരണങ്ങൾ (അപ്പുവും മീനും) ഭൗതികമായി നൽകുന്നതുകൊണ്ട് “നല്ല ദാനങ്ങൾ” എന്നത് ഭൗതികമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. എങ്ങനെയായാലും, ദൈവം തന്റെ മക്കളുടെ ഭൗതികമായ ആവശ്യങ്ങൾ അനുവദിക്കും (6:33). അവൻ പ്രത്യേകമായി അവരുടെ ആത്മികാവശ്യങ്ങളും നിറവേറ്റും. “നല്ല ദാനങ്ങൾ” എന്നതിനു പകരം ലൂക്കോസ് 11:13-ൽ “പരിശുദ്ധാത്മാവ്” എന്നാണ്. ഈ പ്രസംഗത്തിലെ വെല്ലുവിളി നേരിടുവാൻ ശിഷ്യന്മാർക്ക് പ്രത്യേക ആത്മിക ശക്തി ആവശ്യമായതിനാലാകാം അവർ യാചിക്കുകയും, അന്വേഷിക്കുകയും, മുട്ടുകയും ചെയ്യുവാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് (റോമർ 8 നോക്കുക).

**ഒരു സംക്ഷിപ്തം:
സുവർണ്ണ നിയമം (7:12)**

12“മനുഷ്യർ നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്യേണം എന്നു നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതു ഒക്കെയും നിങ്ങൾ അവർക്കും ചെയ്യിൻ.”

വാക്യം 12. മുൻപ് താൻ പഠിപ്പിച്ചതിന്റെ എല്ലാം ചുരുക്കമെന്ന പോലെ, മറ്റുള്ളവരുമായി ഇടപെടുവാൻ ഒരു മാർഗരേഖ എന്ന നിലക്ക് നൽകിയതിനെ പൊതുവിൽ “സുവർണ്ണനിയമം” എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഈ അടിസ്ഥാന തത്വം മനുഷ്യർക്കിടയിലെ ധാർമ്മികമായ ഏറ്റവും ഉയർന്ന നിലവാരമാണെന്ന് അവിശ്വാസികൾ പോലും സമ്മതിക്കും. ഏഷ്യയിലെ യോഗിമാരും തത്വചിന്തകരും, ഗ്രീക്ക് - റോമൻ, യെഹൂദ പശ്ചാത്തലത്തിലും ഇതേ രീതിയിലുള്ള പ്രബോധനം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എങ്ങനെയായാലും, അവയിൽ മിക്ക നിയമങ്ങളും നിഷേധസൂചകങ്ങളാണ്.

ചൈനക്കാരനായിരുന്ന തത്വചിന്തകൻ കൺഫ്യൂഷിയസ് പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ നിങ്ങളോട് ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തത് മറ്റുള്ളവരോട് ചെയ്യരുത്.”¹⁵ ഗ്രീക്ക് തത്വചിന്തകനായ ഐസോക്രേറ്റസ് പറഞ്ഞു, “മറ്റുള്ളവരാൽ നിങ്ങൾ കഷ്ടതയേൽക്കുന്ന അതേ രീതിയിൽ നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരോട് പെരുമാറരുത്.”¹⁶ ഗ്രീക്ക് തത്വചിന്തകനായിരുന്ന അരിസ്റ്റോട്ടിൽ സ്നേഹിതന്മാരോട് എങ്ങനെ പെരുമാറണം എന്ന ചോദ്യത്തിനു ഉത്തരമായി പറഞ്ഞു, “അവർ നമ്മോട് പെരുമാറണം എന്നു നാം വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ അവരോട് പെരുമാറുക.”¹⁷ ജാതിയിൽനിന്നു യെഹൂദനായി തീർന്ന ഒരാളോട് റബ്ബി ഹിലേൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതായി കേട്ടിരിക്കുന്നു, “നിങ്ങൾ വെറുക്കുന്നത് നിങ്ങളുടെ അയൽക്കാരനോട് ചെയ്യാതിരിക്കുക.”¹⁸ അപോക്രിഫയിലെ തോബിറ്റ് ഇങ്ങനെ ഉപദേശിക്കുന്നു, “നിങ്ങൾ വെറുക്കുന്നത് ആർക്കും ചെയ്യാതിരിക്കുക.”¹⁹ കൂടാതെ സിരഖ് പുസ്തകം പറയുന്നു, “ഓരോ കാര്യവും ചിന്തിച്ച്, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം വികാരത്താൽ അയൽക്കാരനെ വിധിക്കുക.”²⁰ അരിസ്റ്റോട്ടലിന്റെ കത്ത് പറയുന്നു, “ഇതുവരെ നിങ്ങൾക്ക് ദോഷം വരാതിരിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചതുപോലെയും, എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളും അനുഭവിക്കേണ്ടതിനും (അതു ജ്ഞാനം ആയിരിക്കും), അപ്രകാരം നിങ്ങളുടെ പ്രജകളോടും പെരുമാറുക.”²¹

യേശുവിന്റെ പ്രബോധനം ക്രിയാത്മകമായാണ് പ്രകടിപ്പിച്ചത്. അതിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ഒരു പ്രത്യേക കൂട്ടത്തിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നിൽക്കുന്നില്ല (ഉദാഹരണമായി ഒരാളുടെ സ്നേഹിതന്മാർ): “ആളുകൾ നിങ്ങളോട് പെരുമാറണമെന്ന് നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ അവരോട് പെരുമാറുക.”²² യേശു ആ ആശയം നിഷേധ ഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ, ഒന്നും ചെയ്യാതെ സുവർണ്ണനിയമം തൃപ്തിയടയുമായിരുന്നു. “മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നമ്മെ ചലിപ്പിക്കുന്നതാണ് ക്രിയാത്മകത. നാം അഭിനന്ദനാർഹമായി നമുക്ക് വേണ്ടി ചെയ്യണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതൊക്കെയും നാം മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടി ചെയ്യുവാനാണ് അത് നമ്മോട് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത്.”²³ ജാക്ക് പി. ലേവിസ് പറഞ്ഞു, “[നല്ല] ശമര്യക്കാരുടെ പ്രവൃത്തികളോട് ആ നിയമത്തെ താരതമ്യം ചെയ്യാവുന്നതാണ് അതിലെ ക്രിയാത്മകത (ലൂക്കൊ. 10:30 മു.).”²⁴

യേശു സുവർണ്ണനിയമം നൽകിയപ്പോൾ, **ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകന്മാരും** മൊത്തത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു പുതിയ നിയമം ആയിരുന്നില്ല അത്. പിന്നീട്, അവൻ പഴയനിയമ കൽപനകളെ കുറിച്ച് അതേ രീതിയിലുള്ള പ്രസ്താവന നൽകുകയുണ്ടായി, “നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ സ്നേഹിക്കുക,” (ആവ 6:5), “നിന്നെ പോലെ നിന്റെ അയൽക്കാരനെ സ്നേഹിക്കുക” (ലേവ്യ. 19:18). “ഈ രണ്ടു കൽപനകളിൽ സകല ന്യായപ്രമാണങ്ങളും പ്രവാചകന്മാരും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു” (22:40). സുവർണ്ണനിയമത്തിന്റെ നിഷേധ വെർഷൻ ആയി റബ്ബി ഹിലേൽ പറഞ്ഞശേഷം, അയാൾ തുടർന്നു, “ഇത് ന്യായപ്രമാണം ആകമാനവും ശേഷമുള്ളത് വ്യാഖ്യാനങ്ങളുമാണ്.”²⁵ യേശു പഠിപ്പിച്ച സുവർണ്ണനിയമം “കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെ പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്ക” എന്ന കൽപന പോലെയുള്ളതാണ് (റോമ. 13:8-10; ഗലാ. 5:14).

വാക്യം 12 പരിചയപ്പെടുത്തിയത്, **ആകയാൽ** എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്, അതു മലമ്പ്രസംഗത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്തമായി കണക്കാക്കാം. ന്യായപ്രമാണത്തെയും യേശുവിന്റെ ഉപദേശത്തേയും നാം സുവർണ്ണനിയമത്തിൽകൂടെ നോക്കി കാണണം. “ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകന്മാരും” എന്ന പ്രയോഗം മുൻപ് 5:17-ൽ പറഞ്ഞ “ന്യായപ്രമാണത്തെയോ പ്രവാചകന്മാരെയോ” എന്നു പറഞ്ഞതിനു സമാനമാണ്. ആ വാക്യങ്ങൾ പ്രസംഗത്തിലെ മുഖ്യഭാഗത്തിന്റെ ബ്രാക്കറ്റുകളായി കണക്കാക്കാം (5:17-7:12).

അവസാന പ്രബോധനങ്ങൾ (7:13-27)

ആ പ്രസംഗത്തിന്റെ അവസാനം, തന്റെ ഉപദേശം അനുസരിക്കുവാനാണ് യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പ്രബോധിപ്പിച്ചത്. അവർക്ക് മുൻപിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനായി വ്യത്യസ്തങ്ങളുടെ ഒരു പരമ്പര തന്നെ നൽകി: രണ്ട് വ്യത്യസ്ത വഴികൾ (7:13, 14), രണ്ടു തരം വൃക്ഷം (7:15-20), രണ്ടു തരം അനുയായികൾ (7:21-23), രണ്ടു തരം നിർമ്മാതാക്കൾ (7:24-27). ആർ ടി. ഫ്രാൻസ് എഴുതി, “സാക്ഷാലുള്ളതും കൃത്രിമമായതും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമാണ് ഓരോന്നും കാണിക്കുന്നത്, ആ സാക്ഷാലുള്ളത് അവരുടെ ജോലിയിലല്ല, മറിച്ച് പ്രാകടനത്തിലാണ് കാണപ്പെടുന്നത്.”²⁶ ശരിയായ പ്രതികരണം നടത്തുന്നതിന് പ്രാധാന്യമുള്ളത്. ഗ്രീക്ക് ക്രിയ *പോയിയോ*, സാധാരണ തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്, “ഉണ്ടാക്കുക” അല്ലെങ്കിൽ “ചെയ്യുക” എന്നാണ്, അനുസരണത്തെ കുറിച്ച് അത് ഈ ഭാഗത്ത് ഒമ്പതു പ്രാവശ്യം കാണുന്നു.

വ്യത്യസ്തമായ വഴികൾ (7:13, 14)

¹³“ഇടുക്കുവാതിലുടെ അകത്തു കടപ്പിൻ, നാശത്തിലേക്കു പോകുന്ന വാതിൽ വീതിയുള്ളതും വഴി വിശാലവും, അതിൽകൂടി കടക്കുന്നവർ അനേകരും ആകുന്നു. ¹⁴ജീവങ്കലേക്ക് പോകുന്ന വാതിൽ ഇടുക്കവും വഴി ഞെരുക്കവുമുള്ളത്; അതു കണ്ടെത്തുന്നവർ ചുരുക്കമത്രെ.”

വാക്യങ്ങൾ 13, 14. ഇടുക്കുവാതിലുടെ കടക്കുവാനായിരുന്നു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് യേശു പറഞ്ഞത്. “ഇടുക്കം” എന്നതിന് ഉപയോഗിച്ച ഗ്രീക്ക് വാക്ക് (സ്ത്രേനോസ്) സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഒരാൾ “പ്രവേശിക്കുവാൻ വളരെ ഞെരുക്കം” അനുഭവിക്കുക “വളരെ പ്രയാസപ്പെടുക” എന്നാണ്. അടക്കപ്പെട്ട വാതിലിനെ കുറിച്ചുള്ള ഉപമയിൽ യേശു പറഞ്ഞു, “ഇടുക്കുവാതിലുടെ കടപ്പാൻ പോരാടുവിൻ; പലരും കടപ്പാൻ നോക്കും കഴികയില്ല താനും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു” (ലൂക്കൊ. 13:24). “പോരാടുക” എന്നതിന്റെ ഗ്രീക്ക് വാക്ക് (ആഗഗണൈസോമായി) “ആഗഗണൈസ്,” “ആങ്കിഷ്” എന്നീ വാക്കുകളുടെ ഉറവിടമാണ്. സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ വളരെ പോരാട്ടം ആവശ്യമാണ് എന്നതാണ് അതു അർത്ഥമാക്കുന്നത് (5:20; 19:24).

കടക്കുക എന്നതിന് ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഗ്രീക്ക് വാക്ക് (എയിസെൽതെയിറ്റ്) ഗ്രാമറിൽ അയോറിസ്റ്റ് ഇമ്പരറ്റീവ് ആണ്, പ്രത്യേക പ്രവൃത്തി ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു; അത് ഒരു കൽപനയാണ്. യേശു ആവാക്കുകൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ അതു മുന്നറിയിപ്പായിട്ടല്ല, പ്രബോധനം അഥവാ ആഹ്വാനമായിട്ടാണ് പറഞ്ഞത്. തന്റെ അടുക്കൽ വന്നവരെ എല്ലാവരേയും അവൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുകയായിരുന്നു.

ഇടുങ്ങിയ വാതിലുടെ കടക്കുന്നവർ ഞെരുക്കം [ഉള്ള] വഴിയിൽ കൂടെയാണ് സഞ്ചരിക്കുന്നത്. “ഞെരുക്കം” എന്നതിനുപയോഗിച്ച ഗ്രീക്ക് വാക്കിന് (ത്ലീബോ) “അമർത്തുക,” “ചുരുക്കുക,” “ബാധിക്കുക” എന്നീ അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ സഞ്ചരിച്ച വഴികൾ, ബുദ്ധിമുട്ട് നിറഞ്ഞതും, പ്രതിസന്ധികളും, ഉപദ്രവങ്ങളും ഉള്ളതായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ ഭാവനയിൽ പുരാതന പാലസ്തീനിലെ വഴികളായിരുന്നു പശ്ചാത്തലം. റോബർട്ട് എച്ച്. ഹെന്റി പറഞ്ഞു, “സമതല പ്രദേശങ്ങളിൽ റോഡുകൾ വീതിയുള്ളതും സഞ്ചാരം സുഗമവുമായിരുന്നു. എന്നാൽ മലമ്പ്രദേശങ്ങളിലെ വഴികൾ വീതി കുറഞ്ഞതായതിനാൽ സഞ്ചാരം പ്രയാസമുള്ളതായിരുന്നു.”²⁷

യേശുവിന്റെ ഭാവനയിൽ ഇടുങ്ങിയ വാതിലും ഞെരുക്കമുള്ള വഴിയും എങ്ങനെ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു? ഫ്രാൻസ് ചോദിച്ചു, “ഇടുങ്ങിയ വാതിൽ, പ്രയാസമുള്ള യാത്രയുടെ ആരംഭത്തിലാണോ, അതോ അവസാനമാണോ?”²⁸ രണ്ട് വഴികളിൽ, ഒന്നിൽ മാത്രമേ നമുക്ക് സഞ്ചരിക്കുവാൻ കഴിയൂ. ആ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരം എന്തായാലും, യേശുവിന്റെ പോയിന്റ് വ്യക്തമാണ്. ജീവിതത്തിലെ രണ്ടു വ്യത്യസ്തമായ അന്തിമസ്ഥാനങ്ങളിലെത്തിക്കുന്ന വഴികളിൽ, ഒന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനാണ് യേശു തന്റെ അനുയായികളോട് പറയുന്നത്: **നിത്യജീവനും** നിത്യനാശവും.²⁹ രണ്ടു വഴികളിൽ ഒന്നു തിരഞ്ഞെടുത്ത് ഒരുസമയത്ത് ഒന്നിൽകൂടെ മാത്രമേ നടക്കുവാൻ കഴിയൂ. അവ രണ്ടും വ്യത്യസ്ത സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്, അവ രണ്ടും സമ്മിശ്രമായിട്ടല്ല കിടക്കുന്നത്, ഒന്നിൽനിന്നു മറ്റൊന്നിലേക്ക് എളുപ്പ വഴിയില്ല.

ഏതു വഴിയിൽ നടക്കണമെന്നും ഏതു ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്ത് എത്തണമെന്നും നാം ഈ ലോകത്തിൽ വെച്ച് തീരുമാനിക്കണം. അതായത് നാം ഇടുങ്ങിയ വഴി തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചില്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വഴി തിരഞ്ഞെടുക്കും, അപ്പോൾ അന്ത്യം നാശമാകും.

തന്റെ ശ്രോതാക്കളോട് യേശു ഇടുങ്ങിയ വഴിയാണ് തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ പറഞ്ഞത്, കാരണം മറ്റൊരു വഴി അപകടകരമായ നാശത്തിലേക്കാണ് പോകുന്നത്: “നാശത്തിലേക്കു പോകുന്ന വാതിൽ വീതിയുള്ളതും വഴി വിശാലവുമായിരിക്കും.” “വിശാലം” എന്നതിന് ഉപയോഗിച്ച ഗ്രീക്ക് വാക്ക് (യൂറൂക്കോറോസ്), അർത്ഥം “വിസ്തൃതമായ” എന്നാണ്. ആ വഴിയിൽ നിബന്ധനകളില്ല. അതിന് സമർപ്പണമോ, ധാർമ്മികതയോ, ആത്മിക പകതയോ ആവശ്യമില്ല; എന്നാൽ അതിന്റെ അന്തിമ പ്രതിഫലം മരണവും നാശവുമായിരിക്കും (റോമർ. 6:23). ആ വഴി മരണത്തിലേക്കു പോകുന്നതാണെങ്കിലും, വിശാലവും വിസ്തൃതവുമായതിനാൽ അനേകർ അതു തിരഞ്ഞെടുക്കും. ദൈവ ജനം എല്ലായ്പ്പോഴും ന്യൂനപക്ഷമായിരിക്കും (ഉല്പ. 6:1-22 നോക്കുക).

ആ വാക്യങ്ങളെ കുറിച്ച് ഡൊണാൾഡ് ഏ ഹാഗെൻ ചുണ്ടിക്കാട്ടിയത് “രണ്ടു വഴികൾ” പഴയനിയമ ഉദാഹരണങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ആലങ്കാരിക പ്രയോഗവും നിയമങ്ങൾക്കിടയിലെ ഭാഷയുമാണ്. ചാവുകടൽ ചുരുൾ, റബ്ബി മാരുടെ സാഹിത്യവും, അപ്പൊസ്തൊലിക പിതാക്കന്മാർ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്നു.³⁰ പഴയനിയമത്തിൽ മാത്രം ദൈവജനം തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടവയായിരുന്നു, “അനുഗ്രഹം” അല്ലെങ്കിൽ “ശാപം” (ആവ. 11:26), “ജീവിതവും സമൃദ്ധിയും, മരണവും ശത്രുതയും” (ആവ. 30:15), “യഹോവ” അല്ലെങ്കിൽ “നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ സേവിച്ച ദേവന്മാർ” (യോശു 24:14, 15), “നീതിയും ദുഷ്ടതയും” (സങ്കീ. 1:1-6), “ജീവ വഴിയും” “മരണ വഴിയും” (യിരെ. 21:8).

കള്ളപ്രവാചകന്മാരുടെ രണ്ടുതരം വ്യക്തിത്വങ്ങളും ഫലങ്ങളും (7:15-20)

¹⁵“കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ, അവർ ആടുകളുടെ വേഷം പുണ്ടു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നു; അകമേയോ കടിച്ചുകീറുന്ന ചെന്നായ്ക്കൾ ആകുന്നു. ¹⁶അവരുടെ ഫലങ്ങളാൽ നിങ്ങൾക്ക് അവരെ തിരിച്ചറിയാം. മുളളുകളിൽ നിന്നു മുന്തിരിപ്പഴവും, തൈരിഞ്ഞിലുകളിൽ നിന്നു അത്തിപ്പഴവും പഠിക്കുമാറുണ്ടോ? ¹⁷നല്ല വൃക്ഷം ഒക്കെയും നല്ല ഫലം കായ്ക്കുന്നു; ആകാത്ത വൃക്ഷമോ ആകാത്ത ഫലം കായ്ക്കുന്നു. ¹⁸നല്ല വൃക്ഷത്തിന് ആകാത്ത ഫലവും ആകാത്ത വൃക്ഷത്തിനു നല്ല ഫലവും കായ്പ്പാൻ കഴിയുകയില്ല. ¹⁹നല്ല ഫലം കായ്ക്കാത്ത വൃക്ഷം ഒക്കെയും വെട്ടി തീയിൽ ഇടുന്നു. ²⁰ആകയാൽ അവരുടെ ഫലത്താൽ നിങ്ങൾ അവരെ തിരിച്ചറിയും.”

വാക്യം 15. രണ്ടു വ്യത്യസ്ത വഴികളിൽനിന്നു യേശു രണ്ടുതരം വ്യക്തിത്വങ്ങളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു - നല്ലതും ആകാത്തതും. അവൻ കള്ളപ്രവാചകന്മാർക്കെതിരെ മുന്നറിയിക്കുകയായിരുന്നു. മുൻപ് പറഞ്ഞ പ്രബോധനവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയാൽ, “കള്ളപ്രവാചകന്മാർ” വന്നു പലരേയും “വിശാലമായ വഴിയിൽ” നടക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുമെന്നർത്ഥം.

യിസ്രായേലിന്റെ സ്ഥാപനം മുതൽ കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ കുറിച്ച് മൂന്നു റിയിച്ചിരുന്നു. കള്ളപ്രവാചകനെ മോശെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു പറഞ്ഞു, “ഒരു പ്രവാചകൻ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുന്ന കാര്യം സംഭവിക്കുകയും ഒത്തു വരികയും ചെയ്യാത്താൽ, അതു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തതല്ല. പ്രവാചകൻ സ്വയംകൃതമായി സംസാരിച്ചതത്രേ. അവനെ പേടിക്കരുത്” (ആവ. 18:22). മറ്റൊരു വാക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ, പ്രവാചകൻ എന്നു അവകാശപ്പെടുന്നയാൾ പ്രവചിച്ചതു സംഭവിച്ചില്ലെങ്കിൽ അയാൾ കള്ളപ്രവാചകൻ എന്നു വെളിപ്പെടും.

യേശു സംസാരിച്ച കള്ളപ്രവാചകന്മാർ ആരാണ്? യേശു സംസാരിച്ചതു യെഹൂദ സദസിനോടായിരുന്നതിനാൽ, മശിഹ എന്നു അവകാശപ്പെട്ടിരുന്ന കള്ളപ്രവാചകന്മാരായിരിക്കണം അവന്റെ മനസിലുണ്ടായിരുന്നത്. പിന്നീട് അവൻ തന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാരോട് പറഞ്ഞു, “കള്ളപ്രവാചകന്മാർ പലരും വന്നു അനേകരെ തെറ്റിക്കും ... കള്ളപ്രവാചകന്മാരും കള്ളക്രിസ്തുക്കളും എഴുന്നേറ്റു കഴിയുമെങ്കിൽ വ്രതന്മാരെയും തെറ്റിപ്പാനായി വലിയ അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും കാണിക്കും” (24:11, 24). അത്തരം മശിഹാ നാട്യക്കാർ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എഴുന്നേറ്റ് വലിയ സൈന്യത്തെ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് റോമൻ ഭരണത്തെ അട്ടിമറിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. എങ്ങനെയായാലും, അവരും അവരുടെ സംഘവും പരാജയപ്പെട്ടപ്പോൾ, ആ അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ദൈവത്താൽ വിളിക്കപ്പെട്ടവരോ, അഭിഷിക്തരോ അല്ല എന്നു തെളിഞ്ഞു. അത്തരം മൂന്നു നാട്യക്കാരെ പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തകം പറയുന്നു: തദാസ്, ഗലീലക്കാരനായ യൂദാ, മിസ്രയീമ്യൻ (പേർ പറഞ്ഞിട്ടില്ല) (പ്രവൃ. 5:36, 37; 21:38).³¹

രാജ്യത്തിനായി (സഭ) കാത്തിരിപ്പിൻ എന്നു യേശു ശിഷ്യന്മാരോട് പ്രത്യേകമായി പറയുകയാൽ, ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തിൽ വരുവാനിരിക്കുന്ന ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാരെയും അവന്നു മുന്നറിയിക്കാമായിരുന്നു. സഭയുടെ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ, പുതിയ നിയമം എഴുതി തീരുന്നതിനു മുമ്പ്, ഇടവകകളുടെ ആരംഭത്തിനും വളർച്ചക്കും പ്രവചന വരം ആവശ്യമായിരുന്നു (1 കൊ. 12:10, 28; 14:1-40). “അപ്പൊസ്തലന്മാരുടേയും പ്രവാചകന്മാരുടേയും അടിസ്ഥാനത്തിന്മേലായിരുന്നു സഭ പണിതത്” (എഫെ. 2:20) അതായത്, അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ അവന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ അറിയിച്ചതിനാൽ, ക്രിസ്തു ദൈവശാസിയ അപ്പൊസ്തലന്മാരെയും പ്രവാചകന്മാരെയും ലോകത്തിലേക്ക് അയച്ചു. എങ്ങനെയായാലും, കള്ളപ്രവാചകന്മാർ തങ്ങളുടേതായ ആശയങ്ങളും പ്രവചനങ്ങളും നടത്തി അവരെ അനുകരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അതുകൊണ്ട് അറിയിക്കപ്പെട്ട സന്ദേശങ്ങൾ വിവേചിക്കേണ്ടതായി വന്നു (1 കൊ. 12:10). പൗലോസ്, തെസലോനിക്യരോടു പറഞ്ഞു, “ആത്മാവിനെ കെടുകരുത്, പ്രവചനം തുച്ഛീകരിക്കരുത്; സകലവും ശോധന ചെയ്തു നല്ലതു മുറുകെ പിടിക്കിൻ” (1 തെസ്സ. 5:19-21).

സഭയുടെ ആരംഭത്തിൽ, കള്ളപ്രവാചകന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. പൗലോസ് എഫെസോസ് സഭയിലെ മൂപ്പന്മാരെ മുന്നറിയിച്ചു, “ഞാൻ പോയശേഷം ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ ആദരിക്കാത്ത കൊടിയ ചെന്നായ്ക്കൾ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കടക്കും എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു” (പ്രവൃ. 20:29). പത്രൊസും മുന്നറിയിച്ചിരിക്കുന്നു “എന്നാൽ കള്ളപ്രവാചകന്മാരും ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു, അങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിലും ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാർ ഉണ്ടാകും” (2 പത്രൊ. 2:1). പത്രൊസ് എഴുതിയതിനുശേഷം അപ്പൊസ്തലനായിരുന്ന യോഹന്നാനും എഴുതി, “പ്രിയമുള്ളവരേ, കള്ളപ്രവാചകന്മാർ പലരും ലോകത്തിലേക്കു

പുറപ്പെട്ടിരിക്കെയാൽ, ഏതു ആത്മാവിനേയും വിശ്വസിക്കാതെ, ആത്മാക്കൾ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവയോ എന്നു ശോധന ചെയ്‌വിൻ” (1 യോഹ. 4:1). പിന്നെയും യോഹന്നാൻ എഴുതി, “ഒരുത്തൻ ഈ ഉപദേശവും കൊണ്ടല്ലാതെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു എങ്കിൽ അവനെ വീട്ടിൽ കൈക്കൊള്ളരുത്; അവന്നു കുശലം പറയുകയുമരുത്.” (2 യോഹ. 10, 11). ക്രിസ്തു ജഡത്തിൽ വന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കാത്തവരെ പ്രത്യേകമായിട്ടാണ് അവൻ എടുത്തു പറയുന്നത്. സഭ ആരംഭിച്ചശേഷം, ക്രിസ്തുാനിത്വത്തിൽ കള്ളപ്രവാചകന്മാരും ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാരും വർദ്ധിച്ചുവന്നു എന്നതാണ് പ്രശ്നം.³²

ആ കള്ള പ്രവാചകന്മാർ, പുറമെ **ആടുകളുടെ വേഷം ധരിച്ചും**, അകമെ **കടിച്ചുകീറുന്ന ചെന്നായ്ക്കളായും** വരുമെന്നാണ് യേശു മുന്നറിയിച്ചത്. കള്ളപ്രവാചകന്മാരുടെ വഞ്ചിക്കുന്ന സ്വഭാവം തീർച്ചയായിരുന്നു. ആ ഉപദേഷ്ടാക്കൾ ആടുകളുടെ വേഷം ധരിച്ചാണ് വരുന്നത്, അതായത് വാസ്തവത്തിലുള്ള പ്രവാചകന്മാർ ധരിച്ചിരുന്ന കമ്പിളി വസ്ത്രം എന്നാണ് അവരെ അലങ്കരിച്ച് പറഞ്ഞത്, പക്ഷെ അവർ ആടുകളായിരുന്നില്ല. പ്രവാചകന്മാരെ പരിശീലിപ്പിക്കുമ്പോൾ, അവർ ധരിക്കേണ്ട വസ്ത്രം ആടുകളുടെ രോമത്തോടുകൂടിയ തോൽ കൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രമായിരുന്നു (2 രാജാ. 1:8; സെഖ. 13:4; മത്താ. 3:4; എബ്രാ. 11:37).

ആടുകളെ കുറിച്ച് ശരിയായി കരുതിയിരുന്ന സാക്ഷാല്യുള്ള പ്രവാചകന്മാരെ പോലെ വേഷപ്രചരണരായവർ കാണപ്പെട്ടതിനാൽ അവർ അപകടകാരികളായിരുന്നു. എങ്ങനെയായാലും, അവരുടെ ഉദ്ദേശം ചെന്നായ്ക്കളെ പോലെ, ആടുകളെ വിഴുങ്ങി നശിപ്പിക്കുക എന്നതായിരുന്നു (യോഹ. 10:10, 12; പ്രവൃ. 20:29; 2 കൊ. 11:13-15; 2 തിമൊ. 3:13). അവരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ സത്യസന്ധതയില്ലാത്തവരും, വ്യക്തിതാൽപര്യമുള്ളവരുമായിരിക്കും.

വാക്യം 16. യേശു പറഞ്ഞു, **അവരുടെ ഫലത്താൽ നിങ്ങൾക്ക് അവരെ തിരിച്ചറിയാം.** കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ നമുക്ക് എങ്ങനെ തിരിച്ചറിയാം? ഫലത്തിൽ അവൻ പറഞ്ഞത് “അവരുടെ ഫലങ്ങൾ പരിശോധിക്കുക” എന്നാണ്. പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഫലമാണ് വ്യക്തത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ സഹായിക്കുന്നത്. **മുള്ളുകളിൽ നിന്നു മുന്തിരിപ്പഴം ഉണ്ടാകുകയില്ല** എന്നാണ് യേശു പറഞ്ഞത്, അതുപോലെ **അത്തിപ്പഴം ഞെരിഞ്ഞിലുകളിലും ഉണ്ടാവുകയില്ല** എന്നാണ്.

വാക്യങ്ങൾ 17, 18. യേശു കുട്ടിച്ചേർത്തു, “**നല്ല വൃക്ഷം ഒക്കെയും നല്ല ഫലം കായ്ക്കുന്നു; ആകാത്ത വൃക്ഷമോ ആകാത്ത ഫലം കായ്ക്കുന്നു. നല്ല വൃക്ഷത്തിനു ആകാത്ത ഫലമോ, ആകാത്ത വൃക്ഷത്തിനു നല്ല ഫലമോ കായ്പാൻ കഴിയുകയില്ല.**” ഹിൽ വിവരിച്ചു, “യെഹൂദസംബന്ധമായി ഒരു പോയിന്റ് ഉന്നി പറയുന്നതാണ് ഈ വാക്യങ്ങൾ; പ്രസ്താവന ക്രിയാത്മകമായി പറയുന്നതാണ് (17), പിന്നെ നിഷേധഭാവത്തിലും പറയുന്നു (18).”³³ കള്ളപ്രവാചകന്മാരുടെ ആകാത്ത ഫലം എന്നു പറയുന്നത് അവരുടെ മോശമായ ജീവിതവും അവരെ പഠിപ്പിച്ചവരുടെ വഷളത്വവുമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.³⁴ അതിൽ അവരുടെ ദുരുപദേശങ്ങളും അടങ്ങുന്നു (12:31-37; ലൂക്കൊ. 6:43-45). വൃക്ഷം മോശമായതുകൊണ്ടാണ് ഫലം മോശമായത്.

വാക്യങ്ങൾ 19, 20. യേശു അവസാനിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു, “**നല്ല ഫലം കായ്ക്കാത്ത വൃക്ഷം ഒക്കെയും വെട്ടി തീയിൽ ഇടുന്നു.**” യോഹന്നാൻ സ്നാനപകർപ്പ് വാക്കുകൾ അവൻ ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു (3:10 ന്റെ പരാ

മർശം നോക്കുക). ഫലവ്യക്ഷങ്ങൾ വളർത്തുന്നവർ അതിന്റെ കായ്ക്കാത്ത കൊമ്പുകൾ വെട്ടിക്കളയും. ഫലം കായ്ക്കുന്നവയുടെ പ്രയോജനത്തിനായി കായ്ക്കാത്ത വ്യക്ഷങ്ങളും അവർ വെട്ടിക്കളയും (യോഹ. 15:2, 6). അതുപോലെ, കള്ളപ്രവാചകന്മാരെയും ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാരെയും അന്ത്യവിധിക്കു ശേഷം ഗന്ധകം കത്തുന്ന നിത്യാഗ്നിയിലേക്ക് തള്ളിക്കളയും (വെളി. 20:10). ഇപ്പോൾ അവരുടെ ന്യായവിധി ഒഴിഞ്ഞുപോയെന്നു വന്നേക്കാം, പക്ഷെ “അവർക്ക് പൂർവ്വകാലം മുതൽ ന്യായവിധി താമസിയാതെ വരുന്നു; അവരുടെ നാശം ഉറങ്ങുന്നതുമാില്ല” (2 പത്രോ. 2:3). **അവരുടെ ഫലത്താൽ നിങ്ങൾക്ക് അവരെ തിരിച്ചറിയാം** എന്ന് ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നത് ഊന്നലിനു വേണ്ടിയാണ്.

രണ്ടു തരം ശിഷ്യന്മാർ (7:21-23)

21“എന്നോട് ‘കർത്താവേ, കർത്താവേ’ എന്നു പറയുന്ന ഏവനുമല്ല, സ്വർഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവനത്രെ സ്വർഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നത്. 22‘കർത്താവേ കർത്താവേ, നിന്റെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ പ്രവചിക്കയും നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും നിന്റെ നാമത്തിൽ വളരെ വീര്യപ്രവർത്തികൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തില്ലയോ’ എന്നു പലരും ആ നാളിൽ എന്നോടു പറയും. 23അന്നു ഞാൻ അവരോട്, ‘ഞാൻ ഒരുനാളും നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല, അധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരേ, എന്നെ വിട്ടുപോകുവിൻ എന്നു തീർത്തു പറയും.’ ”

വാക്യം 21. യേശു പിന്നെ രണ്ടു തരത്തിലുള്ള ശിഷ്യന്മാരെ കുറിച്ചു പറഞ്ഞു: അനുസരിക്കുന്നവരും അനുസരിക്കാത്തവരും. സ്വയം - വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ കുറിച്ച് യേശു തുടർന്നു, അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നവർ മാത്രമല്ല വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നത്, അവരും അവസാനം വഞ്ചിക്കപ്പെടും.

കള്ളപ്രവാചകന്മാരും ചിലപ്പോൾ സത്യം സംസാരിക്കും എന്നു യേശു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവർ യേശുവിനെ “**കർത്താവേ, കർത്താവേ**” എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്, അതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത് അവർ അവന്റെ ദൈവികത്വത്തെയും അധികാരത്തെയും മാനിക്കുന്നു എന്നാണ്. ആരംഭസഭ നടത്തിയ “യേശു കർത്താവ് ആകുന്നു” എന്ന ഏറ്റുപറച്ചിൽ പോലെ അവർ ഏറ്റു പറഞ്ഞത് ഒക്കുന്നു (റോമർ. 10:9; 1 കൊ. 12:3; ഫിലി. 2:11). ലൂക്കോസ് 6:46-ൽ യേശു ചോദിച്ചു, “നിങ്ങൾ എന്നെ കർത്താവേ കർത്താവേ എന്നു വിളിക്കുകയും ഞാൻ പറയുന്നതു ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് എന്ത്?” “കർത്താവേ, കർത്താവേ” എന്ന ഏറ്റുപറച്ചിൽ മാത്രം പോരാ. സ്വയം - വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട വീര്യ - പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നവർ ആ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചാലും, അവർ **ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുകയില്ല**. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവർ മാത്രമേ **പ്രവേശിക്കയുള്ളൂ** എന്നാണ് കർത്താവ് പറഞ്ഞത്. രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അതിനു ദൈവം പറഞ്ഞ നിബന്ധനകൾ പാലിക്കണം. ദൈവേഷ്ടം അറിഞ്ഞു അവനെ അനുസരിക്കുക എന്നതു അവരുടെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്. യേശു പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ കൽപനകളെ പ്രമാണിക്കും” (യോഹ. 14:15). യോഹന്നാൻ പിന്നീട് എഴുതി, “അവന്റെ കൽപനകൾ പ്രമാണിക്കുന്നതാകുന്നു ദൈവത്തോ

ടുള്ള സ്നേഹം ...” (1 യോഹ. 5:3).

വാക്യം 22. യേശു വിവരിച്ച ഭാഗത്ത്, കള്ളപ്രവാചകന്മാർ (അനുസരിക്കാത്ത ശിഷ്യന്മാർ) അവസാനത്തെ ന്യായവിധി നടക്കുന്ന **ആ ദിവസം**³⁵ കണക്കു കൊടുക്കേണ്ടി വരും എന്നാണ് വ്യക്തമാക്കിയത്.³⁶ **അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്യുവാനും, പ്രവചിക്കുവാനും, ഭൂതങ്ങളെ പുറന്താക്കുവാനുമുള്ള കള്ള പ്രവാചകന്മാരുടെ** കഴിവിനെ യേശു ഉറപ്പിക്കുകയോ നിഷേധിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. എങ്ങനെയായാലും, **“ഞങ്ങൾ ചെയ്തില്ലേ”** എന്ന അവരുടെ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം ലഭിക്കും. തങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്തു എന്നാണ് അവർ വിചാരിച്ചത്. യേശുവിന്റെ **നാമത്തിൽ** അവർ അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. മർക്കൊസ്. 9:38, 39-ൽ, ഒരു മനുഷ്യൻ അവന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറന്താക്കുകയും അയാൾ ശിഷ്യന്മാരോട് ചേരാതിരിക്കുകയും ചെയ്തതായി അപ്പൊസ്തലനായിരുന്ന യോഹന്നാൻ യേശുവിനോട് പരാതി പറയുകയുണ്ടായി. തങ്ങൾ വിജയകരമായി സൗഖ്യമാക്കിയവരോട് അപ്പൊസ്തലന്മാർ പ്രവൃത്തികൾ 3:6 ലും 9:34 ലും യേശുവിന്റെ നാമത്തിലായിരുന്നു സംസാരിച്ചത്. ഒരവസരത്തിൽ, ചില യെഹൂദ മന്ത്രവാദികൾ തങ്ങളുടെ നേട്ടത്തിനു യേശുവിന്റെ നാമം ഉപയോഗിച്ചത് അവർക്കു തന്നെ തിരിച്ചടിയായി തീർന്നിരുന്നു. ഭൂതബാധിതൻ അവരെ ആക്രമിച്ചു, അവരെ നഗരം മുറിയേറ്റുവരുമായി വിട്ടിട്ടു പോയി (പ്രവൃ. 19:13-16).

വാക്യം 23. ഇവിടെ അനുസരണം കെട്ടുവരെ യേശു ന്യായമായി വിധിക്കുന്ന വിധി നമുക്ക് കാണാം. **പ്രഖ്യാപിക്കും** എന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം നിയമപരമായ അറിയിപ്പ് എന്നാണ്. യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെന്നു വിചാരിച്ച് അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും ചെയ്തിരുന്നവർ വാസ്തവത്തിൽ യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരായിരുന്നില്ല.

യേശു അവരോട്, **“ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒരുനാളും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല.”** പത്തു കന്യകമാരുടെ ഉപമയിലും, ബുദ്ധിയില്ലാത്തവരോട് ഇതേ രീതിയിൽ തന്നെയാണ് മറുപടി പറയുന്നത് (25:12; ലൂക്കൊ. 13:25). ആ പ്രയോഗത്തിൽ യേശു അർത്ഥമാക്കിയത് എന്താണ്? **“ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒരുനാളും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല”** എന്ന പ്രയോഗം തൃജീക്കലിനെയാണ് എടുത്തു കാണിക്കുന്നത് (26:70, 72, 74). പൗലൊസ് പറഞ്ഞു, **“കർത്താവ് തനിക്കുള്ളവരെ അറിയുന്നു.”** പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞു, **“കർത്താവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിക്കുന്നവരെല്ലാം അനീതി വിട്ട കന്നുകൊള്ളട്ടെ”** (2 തിമൊ. 2:19).

“അധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരേ, എന്നെ വിട്ടുപോകുവിൻ” എന്ന വാക്കുകളുടെ പ്രതിഫലനം നമുക്ക് സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 6:9-ൽ കാണാം. സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ, നീതിമാനായി കഷ്ടത സഹിക്കുന്നവർ തങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവരെ കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത്, അല്ലാതെ ദുഷ്ടന്മാരെ ന്യായം വിധിക്കുന്നവർ പറയുന്നതായിട്ടില്ല. **“എന്നെ വിട്ടു പോകുവിൻ”** എന്നതിന്റെ അർത്ഥം അനുസരണം കെട്ടുവർക്കു ദൈവസന്നിധിയിൽനിന്നും വിട്ടുകൊണ്ടുപോകാനാണ് (2 തെസ്സ. 1:9, 10; വെളി. 21:7, 8; 22:14, 15). അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികളായി അവകാശപ്പെടുമെങ്കിലും, ആ ഇരട്ട - സേവകന്മാർ **“തുടർച്ചയായി അധർമ്മമായിരുന്നു”** പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. ഗ്രീക്ക് ഭാഷയിൽ, അത് അപൂർണ്ണ വർത്തമാനകാല ക്രിയയാണ്, അത് **“തുടർ”** പ്രവർത്തിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ധാരാളം നല്ല പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തതായി അവർ അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അനുസരണക്കേടിലായിരുന്നു അവർ ജീവിച്ചത്.

രണ്ടു തരം നിർമ്മാതാക്കൾ (7:24-27)

24“ആകയാൽ എന്റെ ഈ വചനങ്ങളെ കേട്ടു ചെയ്യുന്നവൻ ഒക്കെയും, പാറമേൽ വീടു പണിത ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യനോട് തുല്യനാകുന്നു. 25 വന്മഴ ചൊരിഞ്ഞു നദികൾ പൊങ്ങി കാറ്റ് അടിച്ചു ആ വീട്ടിന്മേൽ അലച്ചു, അതു പാറമേൽ അടിസ്ഥാനമുള്ളതാകയാൽ വീണില്ല. 26 എന്റെ ഈ വചനങ്ങളെ കേട്ടു ചെയ്യാത്തവൻ ഒക്കെയും, മണലിന്മേൽ വീടു പണിത മനുഷ്യനോട് തുല്യനാകുന്നു. 27 വന്മഴ ചൊരിഞ്ഞു നദികൾ പൊങ്ങി കാറ്റ് അടിച്ചു, ആ വീട്ടിന്മേൽ അലച്ചു. അതു വീണു - അതിന്റെ വീഴ്ച്ച വലിയതായിരുന്നു.”

വാക്യം 24. രണ്ടു തരം ശ്രോതാക്കളുടെ (അല്ലെങ്കിൽ നിർമ്മാതാക്കൾ) ഉപമയോടുകൂടിയാണ് യേശു പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്. **എന്റെ ഈ വചനങ്ങളെ കേട്ടു ചെയ്യുന്നവൻ** എന്ന് യേശു ഇവിടെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം പറയുന്നു (7:24, 26). യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വചനം എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിന്മേലാണ് ആളുകൾ തങ്ങളുടെ സ്വഭാവം പണിയേണ്ടത്. ഒരാൾ വചനം കേട്ടാൽ മാത്രം പോര; വചനം പറയുന്നതു ചെയ്യണം. “കേൾക്കുന്നതു” മാത്രം പോരാ, അത് അങ്ങനെ “ചെയ്യുന്നവരാകണം” എന്നു ബൈബിളിൽ ആവർത്തിച്ചുവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരാൾ “വചനം കേൾക്കുകയും”, അതു “പ്രമാണിക്കാതിരിക്കുകയും” ചെയ്താൽ അയാൾ തന്നെത്താൻ ചതിക്കുന്നവനാകുന്നു എന്നു യാക്കോബ് പറയുന്നു (യാക്കോ. 1:22-25). വചനം പ്രമാണിക്കുന്നവനാണ് അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നത് (വെളി. 1:3).

തന്റെ വചനങ്ങളെ കേട്ട് പ്രമാണിക്കുന്നവൻ **പാറമേൽ വീടു പണിയുന്ന ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യനോട്** തുല്യൻ എന്നാണ് യേശു പറഞ്ഞത്. “പാറ” (പെട്രാ) “ഒരു വലിയ പാറ” അല്ലെങ്കിൽ “ഉറപ്പുള്ള പാറ” എന്ന് ആകുന്നു അർത്ഥം. ആ രീതിയിലുള്ള പാറ “കടുപ്പമുള്ളതും” “ഇളകാത്തതുമാണ്” അടിസ്ഥാനത്തിനു യോജിച്ചതുമാണ്. വൻ കാറ്റ് അടിച്ചാലും പാറമേൽ വീട് പണിതിരിക്കുന്നത് അവിടെ തന്നെ നിൽക്കും. യേശുവിന്റെ ഉപദേശം അനുസരിക്കുന്നത് പാറമേൽ വീട് പണിയുന്നതിനു തുല്യമാണ്. യേശുവിന്റെ സത്യം എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ നമ്മുടെ ആത്മീയ ഭവനം വിശ്വാസത്താൽ പണിതാൽ അത് കൊടുങ്കാറ്റിനെ അതിജീവിച്ച് ഉറപ്പോടെ നിലനിൽക്കും.

വാക്യം 25. യേശു തുടർന്നു, “**വൻ മഴ ചൊരിഞ്ഞു, നദികൾ പൊങ്ങി, കാറ്റ് അടിച്ചു ആ വീട്ടിന്മേൽ അലച്ചു. അതു പാറമേൽ അടിസ്ഥാനമുള്ളതാകയാൽ വീണില്ല.**” ഗ്രീക്കിൽ വാക്കുകളുടെ ഒരു പന്താടലാണ് (*പ്രോസൈപെസാൻ ... എപൈസെൻ*). ലിയോൺ മോറിസ് ആ ഉപമയുടെ ഒരു ഭാഗം ഇങ്ങനെ തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നു: “ആ വീടിനെതിരായി **കാറ്റ് വീശിയെങ്കിലും**, അതു **വീണില്ല.**”³⁷ യേശുവിന്റെ പ്രസ്താവനയുടെ പശ്ചാത്തലത്തെ കുറിച്ച് മൗൺസ് പറഞ്ഞത് “ആ ഭാവന വരുന്നത് പാലസ്തീനിലെ കാലാവസ്ഥയിൽ നിന്നാണ്. ദേശത്ത് മിക്കവാറും സമയം വരൾച്ചയായിരിക്കും, എന്നാൽ മഴ പെയ്യുന്ന സമയത്ത് വൻ കാറ്റ് വഴിയുള്ള എല്ലാറ്റിനേയും തുടച്ചുമാറ്റുന്ന ശക്തിയോടെ യായിരിക്കും വീശുക.”³⁸ യേശുക്രിസ്തു മലമ്പ്രസംഗം അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ, അവൻ ഗലീലാ കടലിനു സമീപമായിരുന്നു; ആ സംഭവ പശ്ചാത്തലത്തിനു സാധ്യത അതുകൊണ്ടാകാം. വിൽകിൻസ് പറഞ്ഞു,

വേനൽക്കാല മാസങ്ങളിൽ ചൂട് കൊണ്ട് ഗലീലാക്കടൽ തീരത്തെ എക്കൽ മണൽ കട്ടിപിടിച്ചിരിക്കും. എന്നാൽ അത്തരം മണലിന്മേൽ വീട് പണിയുവാൻ ബുദ്ധിയുള്ള നിർമ്മാതാവ് തുനിയുകയില്ല. ഉപരിതലത്തിൽനിന്ന് പത്തു മീറ്റർ കൂഴിച്ച് അടിയിൽ പാറ കണ്ടിട്ടാണ് അവൻ തന്റെ വീടിന് അടിസ്ഥാനം ഇടുന്നത് [ലൂക്കൊ. 6:46-49]. ശൈത്യകാലത്ത് മഴ പെയ്യുമ്പോൾ, യോർദ്ദാൻ നദി കര കവിഞ്ഞ് കടലിലേക്ക് ഒഴുകും, എക്കൽ മണലിന്മേൽ പണിത വീടിനു അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതിനാൽ വീണുപോകും; എന്നാൽ കൂഴിച്ച് പാറമേൽ പണിത വീടുകൾ കാറ്റിനേയും വെള്ളപ്പൊക്കത്തെയും അതിജീവിക്കും.³⁹

വാക്യങ്ങൾ 26, 27. അതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി, ആ ഉപമയിലെ ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മനുഷ്യൻ മണലിന്മേലാണ് വീട് പണിയുക. മണലിന് ഉറപ്പില്ലായ്മകയാലും, ഇളകി പോകുവാനിടയുള്ളതിനാലും, വെള്ളപ്പൊക്കം വരുമ്പോൾ അത് ഒലിച്ചുപോകും. ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മനുഷ്യന്റെ വീടിന്മേൽ കാറ്റടിച്ചാൽ, അതു വീണുപോകും - വീഴ്ച്ച വലിയതായിരിക്കും. ആളുകൾ തങ്ങളുടെ ആത്മീയ ഭവനം പണിയുന്നത്, “മനുഷ്യരുടെ ചതിയാലും, ഉപായത്താലും തെറ്റിച്ചു കളയുന്ന തന്ത്രങ്ങളിൽ കുടുങ്ങിപ്പോകുവാൻ തക്ക വണ്ണം ഉപദേശത്തിന്റെ ഓരോ കാറ്റിൽ അലഞ്ഞുഴലുന്ന ശിശുക്കൾ ആയിരിക്കുന്നു” (എഫെ. 4:14). അവരുടെ വിശ്വാസം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്, അഭിപ്രായങ്ങളിലും, ഊഹങ്ങളിലും, കെട്ടുകഥകളിലുമാണ് (2 തിമൊ. 4:1-4 നോക്കുക). നമ്മുടെ ആത്മീയ ഭവനങ്ങളെ പരിശോധിക്കണം എന്ന് യേശു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. പാറമേൽ വീട് പണിതിരിക്കുന്നവർ അവസാന ന്യായവിധിയ്ക്കു ശേഷവും നിലനിൽക്കും. എപ്പോഴും - ഒഴുകിപ്പോകുവാനിടയുള്ള മണലിന്മേൽ വീടു പണിതിരിക്കുന്നവർക്ക് “ആ ദിവസം” നിൽക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല (സങ്കീ. 1:6; 127:1; മത്താ. 15:13).

**പുരുഷാരത്തിന്റെ വിസ്ഫയം
(7:28, 29)**

²⁸ഈ വചനങ്ങളെ യേശു പറഞ്ഞുതീർന്നപ്പോൾ പുരുഷാരം അവന്റെ ഉപദേശത്തിൽ വിസ്ഫയിച്ചു; ²⁹അവരുടെ ശാസ്ത്രീമാരെ പോലെ അല്ല, അധികാരം ഉള്ളവനായിട്ടത്രേ അവൻ അവരോട് ഉപദേശിച്ചത്.

വാക്യം 28. “ഈ വചനങ്ങളെ യേശു പറഞ്ഞു തീർന്നശേഷം” എന്നതും അതിനു സമാനമായതുമായ വാക്കുകൾ മത്തായിയിൽ അഞ്ചു പ്രാവശ്യം കാണാം (7:28; 11:1; 13:53; 19:1; 26:1), യേശുവിന്റെ അഞ്ചു ഉപദേശ ഭാഗങ്ങളെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു അത്. അവന്റെ മുഴുവൻ സന്ദേശത്തിന്റേയും അടിസ്ഥാന ഘടകങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തിയതായിരുന്നു ആ പ്രസംഗം. അവന്റെ വ്യക്തിപരമായ ശുശ്രൂഷകളിൽ സന്ദേശത്തിലെ ശേഷിച്ച ഭാഗങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചു.

വാക്യം 29. ആ പ്രസംഗം കേട്ടവർക്ക് യേശുവിന്റെ വാക്കുകളിൽ വിസ്ഫയം ഉണ്ടായി. അവരുടെ ശാസ്ത്രീമാരെ പോലെയല്ല, അധികാരമുള്ളവനെ പോലെയാണ് അവൻ സംസാരിച്ചത്. “അധികാരം” എന്നതിന്റെ ഗ്രീക്ക് വാക്ക്

(എക്സൗസിയ) പറയുന്നത്, ഒരാൾക്ക് ഭരിക്കുവാനോ വാഴുവാനോ ഉള്ള അധികാരത്തെ അല്ലെങ്കിൽ ശക്തിയെയാണ് (8:9; 9:6; 10:1; 21:23). തന്റെ മഹത്തായ ആജ്ഞയിൽ യേശു ആ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു (28:18). യെഹൂദ പണ്ഡിതന്മാരുടെ നീണ്ട വേദഭാഗങ്ങളെ അധികരിച്ചായിരുന്നു ശാസ്ത്രീമാർ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്. കീഴ്വഴക്ക പിന്തുണയില്ലാതെ പ്രസംഗിക്കുവാൻ അവർ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഏ. റ്റി. റോബർട്ട്സൺ എഴുതി, “മിഷ്നായിലും, ജെമാറയിലും, യെഹൂദ താൽമൂദിലും അവ പൂർത്തിയാക്കിയപ്പോൾ, മന്ദിഭവിച്ചതും സങ്കല്പിക്കാവുന്ന ഓരോന്നും, യോജിക്കാത്ത അഭിപ്രായങ്ങളും മനുഷ്യ ചരിത്രത്തിലെ പ്രശ്നമായിരുന്നു.”⁴⁰ യെഹൂദ ഉപദേശക്കാളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി, യേശു ജീവൻ തുടിക്കുന്ന, വ്യക്തിപരമായ ഉപദേശങ്ങൾ ദൈവവചനത്തിന്റെ അധികാരത്തിലായിരുന്നു നൽകിയത് (യോഹ. 5:27; 10:18; 17:2). തന്റെ ഉപദേശത്തെ പിന്താങ്ങുവാനായി മാനുഷികമായ അധികാരം അവനു ആവശ്യമായിരുന്നില്ല. “ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു” എന്ന പ്രയോഗത്തെ ഊന്നി പ്രസംഗത്തിലെ തന്റെ അധികാരത്തെ അവൻ പ്രകടിപ്പിച്ചു (5:18, 20, 22, 26, 28, 32, 34, 39, 44; 6:2, 5, 16, 25, 29) “എന്റെ ഈ വചനങ്ങൾ” എന്നുമാണ് അവൻ പറഞ്ഞത്. (7:24, 26).

പാഠങ്ങൾ

“വിധിക്കരുത്” (7:1-5)

ഒരാൾ മറ്റൊരാൾക്ക് തുല്യമായോ അതിൽ കൂടുതലോ പാപം ചെയ്തിട്ട് അയാളെ കുറ്റംവിധിക്കുന്ന പാപപരമായ വിധിയെയാണ് യേശു വിലക്കിയത്. മൗൺസ് പറഞ്ഞു,

നമ്മുടെ തെറ്റുകൾ കാണുന്നതിനേക്കാൾ മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റുകൾ കാണുന്നതാണ് മാനുഷികമായ നമ്മുടെ സ്വഭാവം. നമ്മുടേതായ പ്രവൃത്തികളിൽ പ്രയോഗിക്കാത്ത നമ്മുടെ വില കുറഞ്ഞ നീതിയുള്ള നിലവാരത്തിൽ നാം മറ്റുള്ളവരെ വിലയിരുത്തുവാനുള്ള ഒരു തരയാണ് നമ്മിലുള്ളത്.⁴¹

മറ്റുള്ളവരെ ശരിയായി വിലയിരുത്തുവാൻ പല മാർഗരേഖകൾ നാം സ്വീകരിക്കണം.

നാം നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ തന്നെ വിലയിരുത്തണം. മറ്റുള്ളവർക്ക് നാം ഇടർച്ച വരുത്തുന്നതിനുമുൻപ് അതു നമ്മിൽ പ്രവർത്തിച്ചാൽ എങ്ങനെയിരിക്കുമെന്ന് നമ്മോട് തന്നെ ചോദിക്കുക. ലോകത്തെ മാറ്റുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനു മുൻപ് ഒരാൾ സ്വയം മാറണം.

മറ്റുള്ളവർ നമ്മെ വിമർശിക്കുമ്പോൾ നാം കേൾക്കണം. അവർ പറയുന്നതിൽ നമുക്ക് ഉയരുവാനുള്ള ചില നല്ല വശം അതിൽ കാണാം. ഇരുമ്പിന് ഇരുമ്പിനെ മുർച്ച കൂട്ടുവാനുള്ള ശക്തിയുണ്ട് (സഭ്യശ. 27:17).

ആദ്യ പ്രകടനങ്ങൾ അമിതമാകാതെ നോക്കണം. ഒരു വ്യക്തിയെ മനസിലാക്കുവാൻ ഒരു പ്രാവശ്യം കണ്ടാൽ പോരാ. ഒരുപക്ഷെ ആദ്യം ഉളവാകുന്ന മതിപ്പ് തെറ്റായിരിക്കാം.

പെട്ടെന്ന് തീർപ്പിലെത്തരുത്. നാം മറ്റുള്ളവരെ കുറിച്ച് തീർപ്പ് കൽപിക്കു

നന്നിനു മുൻപ് എല്ലാ വസ്തുതകളും പരമാവധി ശേഖരിക്കണം. അല്ലാതെ ഒരു ഭാഗം മാത്രം കേട്ടുകൊണ്ടാകരുത്.

നാം ആളുകളെ സ്ഥിരരുപത്തിൽ കാണരുത്. ഒരു വ്യക്തിയെ അയാളുടെ ജാതി, വർഗ, ലിംഗ സാമൂഹിക - സാമ്പത്തികമായ അവസ്ഥ വെച്ച് വിലയിരുത്തരുത്.

അമിതമായി വിമർശിക്കുന്നതിനു മുൻപ് നാം അവരുടെ സാഹചര്യം മനസ്സിലാക്കണം. ഒരുപക്ഷേ അവനോ അവളോ ജീവിതത്തിൽ ചില പ്രയാസങ്ങൾ നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാവാം. നാം ആ സാഹചര്യത്തിലാണെങ്കിൽ നാമും ഒരുപക്ഷേ അങ്ങനെ ആയേക്കാം എന്നു ചിന്തിക്കുക.

നാം മറ്റുള്ളവരെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഉദ്ദേശത്തെ നാം വിലയിരുത്തണം. നാം മറ്റുള്ളവരുടെ ആത്മിക സാഹചര്യങ്ങളെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടോ (ഗലാ. 6:1-4), അല്ലെങ്കിൽ നാം വെറുതെ അവരേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരാണെന്നു കാണിക്കുവാനാണോ ശ്രമിക്കുന്നത്?

ഉപസംഹാരം. മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കുന്ന കപടഭക്തിക്കാരെ കുറിച്ചുള്ള യേശുവിന്റെ ചിത്രീകരണം നമുക്കുള്ള മുന്നറിയിപ്പാണ്.

ഡേവിഡ് സ്റ്റുവർട്ട്

പൂർണ്ണതയുള്ള പിതാവ് (7:7-11)

ദോഷികളും പാപികളുമായ ഭൗമിക പിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ മക്കൾക്ക് നല്ല ദാനങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നു. ആ ഭൗമിക പിതാക്കന്മാരെ നോക്കിയാൽ, ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും, പ്രാർത്ഥനയിൽ നമുക്ക് അവനോടുള്ള ബന്ധവും മനസ്സിലാക്കാം.

ഭൗമിക പിതാക്കന്മാർ ഇപ്പോൾ തങ്ങളുടെ മക്കൾക്ക് പലതും നൽകുവാനായി അവരുടെ ഊർജ്ജം അധികവും ഉപയോഗിക്കുന്നു. അവർക്ക് അടിസ്ഥാനപരമായ കാര്യങ്ങളായ ആഹാരം, വസ്ത്രം, പാർപ്പിടം എന്നിവ ഉണ്ടെന്ന കാര്യം പലപ്പോഴും മറന്നു പോകുന്നു. കൂടാതെ, വിദ്യാഭ്യാസത്താൽ, അവർ തങ്ങളുടെ മക്കൾക്ക് ബൗദ്ധിക വികാസവും വരുത്തുന്നു. മാതാപിതാക്കൾ മക്കളുടെ ഹോം വർക്ക് ചെയ്യുവാനും, പ്രത്യേക പ്രോജക്റ്റുകൾ ചെയ്യുവാനും സഹായിക്കുന്നു. അവരുടെ പഠനത്തിനു വേണ്ട ചെലവുകളെല്ലാം മാതാപിതാക്കൾ ചെലവഴിക്കുന്നു. അവരുടെ കായികവളർച്ചക്ക് ആവശ്യമായ അഭ്യാസത്തിന്, ഫുട്ബോളോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റെന്തെങ്കിലും കളികളോ അവർക്ക് നൽകുന്നു. അപ്പന്മാർ തങ്ങളുടെ മക്കൾക്ക് ബൈബിൾ വായിച്ചുകൊടുക്കുകയും അവരോടൊപ്പം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു അവരുടെ ആത്മിക വളർച്ചക്കു സഹായിക്കുന്നു, അവരെ ആരാധനയിലും ബൈബിൾ പഠനത്തിനും കൊണ്ടുപോയി അവരുടെ ക്രിസ്തീയ ജീവിതം വളരുവാൻ ആവശ്യമായതെല്ലാം ചെയ്യുന്നു. ഇവയെല്ലാം മറ്റുള്ളവരും അവരുടെ മക്കൾക്ക് ചെയ്തു കൊടുത്താൽ, സ്വർഗസ്ഥനായ പിതാവ് ആ മക്കളെയും എത്രമാത്രം അനുഗ്രഹിക്കും?

ഭൗമിക പിതാക്കന്മാരെ പോലെ, നമ്മുടെ സ്വർഗീയ പിതാവും നമ്മുടെ ചെറുതും വലുതുമായ ആവശ്യങ്ങളും വിചാരങ്ങളും അറിയുന്നു. നാം ചോദിക്കുന്നതിനു മുൻപ് അവൻ അറിയുന്നു. ചിലപ്പോൾ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ക്ലേശങ്ങൾ നമ്മുടെ ആത്മീയ വളർച്ചക്കും നന്മക്കും അനുഭവിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുന്നു. നാം ചോദിക്കാതെ തന്നെ നമ്മുടെ പല ആവശ്യങ്ങളും ദൈവം

തരുന്നുണ്ട്. നാം നന്ദി ചെയ്യത്തുവാൻ മറന്നുപോയാലും അവൻ അതു തുടർച്ചയായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ നാം ചോദിച്ചാലും നാം അവനിൽ കൂടുതൽ ആശ്രയിക്കേണ്ടതിന് കാത്തിരിക്കുവാൻ നമ്മോട് പറയും. നാം നിരൂത്തരവാദപരമായി ഉപയോഗിച്ചതിനാൽ ചില അനുഗ്രഹം നമ്മിൽനിന്നും ദൈവം പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്യും. എങ്ങനെയായാലും, ഭൗമിക പിതാക്കന്മാരിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി, സ്വർഗസ്ഥനായ നമ്മുടെ പിതാവ് നമ്മെ പോറ്റുവാൻ പൂർണ്ണനും പരിമിതികളില്ലാത്ത വിഭവങ്ങളുള്ളവനുമാണ്.

ഡേവിഡ് സ്റ്റുവർട്ട്

സുവർണ്ണ നിയമം (7:12)

“സുവർണ്ണ നിയമം” എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ട പ്രസ്താവനയിൽ, യേശു പറഞ്ഞു, “മനുഷ്യർ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യേണം എന്നു നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നത് ഒക്കെയും നിങ്ങൾ അവർക്കും ചെയ്യവിൻ.” (7:12). ഈ ഉപദേശത്തിന്റെ പല പ്രായോഗികതകളും നമ്മുടെ ദൈനന്ദിന ജീവിതത്തിൽ കാണുവാൻ കഴിയും.

ഒന്നാമത്, ആ പ്രസ്താവനയുടെ ലാളിത്യം ശ്രദ്ധിക്കുക. ഏതൊരാൾക്കും അനുസരിക്കുക എന്നത് ലളിതമാണ്. മറ്റുള്ളവർ നമ്മോട് പെരുമാറണം എന്ന് നാം വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ നാം അവരോട് പെരുമാറണം, അല്ലാതെ മറ്റുള്ളവർ നമ്മോട് പെരുമാറുന്നതുപോലെ പെരുമാറുവാനല്ല ശ്രമിക്കേണ്ടത്. നാം അവരോട് ആവശ്യമായും പറയേണ്ടത്, “നിങ്ങൾ എന്നോട് എങ്ങനെ പെരുമാറുന്നു എന്നതു കാര്യമാക്കാതെ, ഞാൻ നിങ്ങളോട് ബഹുമാനത്തോടും മാനുതയോടും കൂടെ പെരുമാറും” എന്നായിരിക്കണം.

രണ്ടാമത്, പ്രസ്താവനയിൽനിന്നും ഒന്നും ആരെയും മാറ്റി നിർത്തുന്നില്ല, കാരണം അതിൽ “ഒക്കെയും” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നമുക്ക് ലഭിക്കുന്ന പെരുമാറ്റത്തെയും വ്യക്തിയെയും നാം വിട്ടുകളയണം; അതിൽ നമ്മെ വെറുക്കുകയും മോശമായി നമ്മോട് പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്നവരും ഉൾപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ ശത്രുക്കളോടു പോലും നാം എങ്ങനെ പെരുമാറണം എന്നതിനു നമ്മുടെ കർത്താവ് നമുക്ക് ഒരു മാതൃക വെച്ചിരിക്കുന്നു (ലൂക്കൊ. 23:34; 1 പത്രോ. 2:21).

മൂന്നാമത്, നിർദ്ദേശത്തേക്കാളുപരിയാണ് ആ പ്രസ്താവന. അത് ഒരു ഊന്നൽ കൊടുത്ത പ്രഖ്യാപനവും, തന്റെ അനുയായികൾക്ക് യേശു ആജ്ഞാ രൂപത്തിൽ നൽകിയ ശാസനയായിരുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ അതു മനസി ലാക്കുക പ്രയാസമാണ്. കാര്യം എത്ര പ്രയാസമുള്ളതായാലും, നാം ആ ആജ്ഞ പ്രമാണിക്കണം.

നിയമങ്ങൾ ജീവിതത്തിനു വേണ്ടിയാണ് (7:12)

ആളുകൾ സുവർണ്ണനിയമം ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കിയാൽ, നമ്മുടെ ദിനങ്ങൾ സത്യസന്ധതയും ദയയും നിറഞ്ഞതായിരിക്കും. എങ്ങനെയായാലും, അടിസ്ഥാനപരമായി ആളുകൾ ഏഴു നിയമങ്ങളിൽ ഒന്നിലാണ് ജീവിക്കുന്നത് എന്നു പറയപ്പെടുന്നു:

1. *ശ്ലോമനിയമം* അവയിൽ ഏറ്റവും തരം താഴ്ന്നതാണ്. അത് സ്വാർത്ഥവും കുപ്രസിദ്ധവുമായ ഒന്നാണ്. ആ താഴ്ന്ന തത്വം മറ്റുള്ളവരെ വാഴുകയോ നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യും.
2. *കളിമണ്ണു നിയമം* “പ്ലേബോയ്” സുഖാനുഭവ ലൗകികമായ ജീവിതരീ

തിയാണ്. എപ്പിക്കൂരിയരുടെ തത്വചിന്ത അതായിരുന്നു - “തിന്നുക, കുടിക്കുക, ആനന്ദിക്കുക, നാളെ നാം ചാകുമല്ലോ.”

3. *ഉരുകു നിയമം* എന്നത് “കയ്യുക്ക് ഉള്ളവൻ കാര്യക്കാരൻ.” അതായിരുന്നു യേശുവിന്റെ നല്ല ശമര്യക്കാരൻ എന്ന ഉപമയിലെ യാത്രക്കാരനെ അടിച്ചു മുറിവേൽപ്പിച്ചു അവന്റേതെല്ലാം കവർന്നെടുക്കുന്ന മനോഭാവം.

4. *പിത്തള നിയമം* അന്യോന്യതയുള്ള നിയമമാണ്: “അവർ നിങ്ങളോട് എങ്ങനെ പെരുമാറുന്നുവോ, അവരോട് നിങ്ങളും അങ്ങനെ പെരുമാറുക”; “കണ്ണിനു പകരം കണ്ണ്, പല്ലിനു പകരം പല്ല്.” “യുക്തിപരമായ നിയമം” എന്നാണ് അതിനെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്.

5. *വെള്ളിനിയമം* “നിഷേധ നന്മയാണ്.” ഈ നിയമപ്രകാരം ജീവിക്കുന്നവർ ഒരിക്കലും ആരെയും ഉപദ്രവിക്കുകയില്ല, എന്നാൽ അതുപോലെ ആർക്കും ഒരു നന്മയും ചെയ്യുകയില്ല.

6. *സ്വർണ്ണം - പുശിയ നിയമം* സുവർണ്ണനിയമത്തിന്റെ വിപരീതമാണ്: “അവർ നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്യാതിരുന്നത് നിങ്ങൾ അവർക്കും ചെയ്യരുത്.” ഈ നിയമം ഒരാൾ അനുസരിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അയാൾ മതഭക്തനാകണമെന്നില്ല.

7. *സുവർണ്ണ നിയമമാണ്* ആ നിയമങ്ങളിലെ ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തേത്. അതു ധാർമ്മിക മാതൃകയാണെന്ന് അ - ക്രൈസ്തവർ പോലും സമ്മതിക്കും. അമേരിക്കയുടെ പ്രസിഡന്റായിരുന്ന ഹെർബർട്ട് മുവർ പറഞ്ഞു, “മനുഷ്യരുടെ ബലഹീനത നിമിത്തം, സുവർണ്ണ നിയമം ആളുകൾ ഓരോ ദിവസവും ലംഘിച്ചേക്കാം, എന്നാൽ ആ വലിയ തത്വം, നാം ജീവിക്കുന്ന ഈ ആധുനിക ലോകത്തെ സാധാരണക്കാർക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുന്ന വിധത്തിലാണ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്.”⁴² ലോകത്തിലെ എല്ലാവരും ഈ നിയമം പ്രമാണിച്ചെന്നു വരികയില്ല; യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നവകാശപ്പെടുന്നവർ അതു പരിശീലിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് എന്തൊരു വ്യത്യസ്തം ആണ് വരുത്തുക!⁴³

തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തൽ (7:13-27)

ദിവസേന നാം തിരഞ്ഞെടുപ്പ് അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ നാം നല്ലതും അതിലും നല്ലതും തമ്മിലുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തും. മറ്റു ചിലപ്പോൾ, രണ്ട് തിന്മകളിൽ ചെറിയത് നോക്കി തിരഞ്ഞെടുക്കും. ഈ വേദഭാഗത്ത് നന്മയും തിന്മയും തമ്മിലാണ് തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത്. താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നവ തമ്മിൽ നാം തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തണം.

1. ഇടുങ്ങിയ വഴിയും വിശാലമായ വഴിയും (7:13, 14);
2. നല്ല ഫലമോ അതോ ആകാത്ത ഫലമോ (7:15-20);
3. അനുസരിക്കണോ അതോ അനുസരിക്കാതിരിക്കണോ (7:21-23);
4. പാറമേൽ പണിയണോ അതോ മണലിന്മേൽ പണിയണോ (7:24-27);

ശരിയായ വഴി തിരഞ്ഞെടുക്കൽ (7:13, 14)

ഈ വാക്യങ്ങളിൽ, രണ്ടു വ്യത്യസ്തമായ അന്ത്യസ്ഥാനത്തെത്തുന്നതിന് ആലങ്കാരികമായ പാത യേശു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുകയാണ്. നടക്കുവാൻ ഏതു വഴിയാണ് തിരഞ്ഞെടുക്കുക എന്നത് നമ്മിൽ മാത്രം നിക്ഷിപ്തമാണ്. സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭം മുതൽ - ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ ആദാമും ഹവ്വയും മുതൽ -

ദൈവം മനുഷ്യർക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തീയ ജീവിതം പലപ്പോഴും ഒരു “വഴി” ആയിട്ടാണ് വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫലത്തിൽ, ആ പേരിലാണ് ആരംഭ സഭയെ വിളിച്ചിരുന്നത്. (പ്രവൃ. 9:2; 24:14). “ദുഷ്ടന്മാരുടെ വഴി” അല്ലെങ്കിൽ “നീതിമാന്മാരുടെ വഴി” തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനെ കുറിച്ച് സങ്കീർത്തനക്കാരൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (സങ്കീ. 1:1-6). ക്രിസ്തീയ കാലം വരുവാനിരിക്കുന്നതിനെ മുന്നറിയിച്ച്, യേശുയാവ് എഴുതി,

അവിടെ ഒരു പെരുവഴിയും, പാതയും ഉണ്ടാകും,
 അതിന്നു വിശുദ്ധവഴി എന്നു പേരാകും.
 ഒരു അശുദ്ധനും അതിൽകൂടി കടന്നുപോകയില്ല.
 അവൻ അവരോടുകൂടെ ഇരിക്കും,
 വഴിപോക്കർ, ഭോഷന്മാർപോലും വഴിതെറ്റിപോകയില്ല (യെശ. 35:8).

തന്റെ ശ്രോതാക്കളെ ആത്മീയ തളർച്ച അതിജീവിക്കുവാനായി അവരെ ഉത്തേജിപ്പിച്ചു എബ്രായലേഖകൻ പറഞ്ഞു “തളർന്ന കയ്യും കുഴഞ്ഞ മുഴു കാലും നിവർത്തുവിൻ, മുടന്തുള്ളതു ഉളുക്കി പോകാതെ ഭേദമാകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ പാത നിരത്തുവിൻ” (എബ്രാ. 12:12, 13).

യിസ്രായേൽ മക്കളെ കനാൻ ദേശത്തേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതിന് കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ, മോശെ ജനത്തെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടി അവരോട് പുറപ്പെട്ടത് സന്ദേശം നൽകി (ആവ. 31:2), താൻ അവരോടൊപ്പം അവിടെ പ്രവേശിക്കയില്ല എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു (ആവ. 30:19).

തന്റെ മരണത്തിനു തൊട്ടു മുൻപ്, യോശുവ അവരുപോലെയുള്ള വെല്ലുവിളി യിസ്രായേലിനു നൽകി പറഞ്ഞു,

ആകയാൽ നിങ്ങൾ യഹോവയെ ഭയപ്പെട്ട് അവനെ പരമാർത്ഥതയോടും വിശ്വസ്തതയോടും കൂടെ സേവിപ്പിൻ. നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ നദിക്കക്കരെ മിസ്രയീമിൽ വെച്ചു സേവിച്ച ദേവന്മാരെ ഉപേക്ഷിക്കയും യഹോവയെ തന്നെ സേവിക്കയും ചെയ്യിൻ. യഹോവയെ സേവിക്കുന്നത് നന്നല്ലെന്നു നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ, നദിക്കക്കരെ വെച്ച് നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ സേവിച്ച ദേവന്മാരെയോ നിങ്ങൾ പാർത്തുവരുന്ന ദേശത്തിലെ അമ്മോര്യരുടെ ദേവന്മാരെയോ ആരെ സേവിക്കും എന്ന് ഇന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊൾവിൻ. ഞാനും എന്റെ കുടുംബവുമോ ഞങ്ങൾ യഹോവയെ സേവിക്കും (24:14,15; എൻഐവി).

വടക്കേ രാജ്യം ഏതാണ്ടു മുഴുവനും ബാലിനെ ആരാധിക്കുന്നതിലേക്ക് തിരിഞ്ഞപ്പോൾ, ഏലിയാവ് ബാൽ പ്രവാചകന്മാരെ കർമ്മേൽ പർവ്വതത്തിലേക്ക് വരുത്തി. യിസ്രായേലിന്റെ തല തിരിഞ്ഞ മതപരമായ പ്രവൃത്തികളെ തർജ്ജനം ചെയ്തു അവൻ ചോദിച്ചു, “നിങ്ങൾ എത്രത്തോളം രണ്ടു തോണിയിൽ കാൽ വെക്കും? യഹോവ ദൈവം എങ്കിൽ, അവനെ അനുഗമിപ്പിൻ, ബാൽ എങ്കിലോ അവനെ അനുഗമിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു” (1 രാജാ 18:21).

യെഹൂദാ ജനത്തെ അവർ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ളത് യിരെമ്യാവ് ഓർപ്പിച്ചു: ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധി സമീപിച്ചിരിക്കയാൽ, ഒന്നുകിൽ യെരൂശലേമിൽ തന്നെ താമസിച്ചു നശിച്ചുകൊൾക, അല്ലെങ്കിൽ ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു

കൊൾക. അവൻ എഴുതി, “ഇതാ, ഞാൻ ജീവന്റെ വഴിയും മരണത്തിന്റെ വഴിയും നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെക്കുന്നു” (യിരെ. 21:8).

ആരംഭം മുതൽ, വാസ്തവത്തിൽ ആളുകൾക്ക് രണ്ടു തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളാണുള്ളത്. നമുക്ക് ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുന്നതും അനുസരിക്കാതിരിക്കുന്നതും തിരഞ്ഞെടുക്കാം. ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് അനവധി വഴികളില്ല; ഒരു വഴി മാത്രമാണുള്ളത് (യോഹ. 14:6). സ്വർഗത്തിൽ പോകുവാൻ പല വഴികളില്ല; ഒരു വഴി മാത്രമാണുള്ളത് (7:14). യഥാർത്ഥ മതം തിരഞ്ഞെടുക്കണോ അതോ വ്യാജ മതം തിരഞ്ഞെടുക്കണോ എന്നതാണ് നമുക്ക് മുൻപിലുള്ള പ്രശ്നം (15:9). നിത്യജീവകലേക്ക് നയിക്കുന്ന ദൈവ നീതിയും, നിത്യനാശത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ശാസ്ത്രീമാരുടേയും പരീശന്മാരുടേയും കാപട്യവും തമ്മിലുള്ള അന്തരമാണ് മലമ്പ്രസംഗത്തിലുള്ളത് (5:20).

വിശ്വാസമാല വഴിയും ഇടുങ്ങിയ വഴിയും (7:13, 14)

“വിശ്വാസമാല” എന്നതു സഹിഷ്ണുതയ്ക്ക് തുല്യമായി കണക്കാക്കുന്നു. ഏതു കാരണത്താലും അസഹിഷ്ണുത കാണിക്കുന്നവരാണ് ദോഷത്തിലേക്ക് നീങ്ങുന്നതെന്ന് ചില ആളുകൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും, ചില പ്ലോൾ അസഹിഷ്ണുത മോശമാണ്; എന്നാൽ ദൈവത്തെ ദുഷിക്കുകയും, സത്യത്തെ ആക്രമിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അല്ലെങ്കിൽ, ദൈവവചനത്തിനു പകരം അഭിപ്രായത്തെ എടുക്കുമ്പോൾ, അസഹിഷ്ണുത കാണിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. അതേ സമയം നാം ആത്മാവിനെ - തുച്ഛീകരിക്കുന്നവരോ, വെറുക്കുന്നവരോ ആകരുത്. എന്നാൽ നാം സത്യത്തിൽ ഉറച്ചു നിന്നു തെറ്റായ വിശ്വാസങ്ങളെയും പരിശീലനങ്ങളെയും സ്വീകരിക്കരുതല്ലെന്ന്. അന്യ ദേവന്മാരോട് യേശു അസഹിഷ്ണുത പുലർത്തിയിരുന്നു (4:10), ഭിന്നമായ ഭക്തികളോട് (12:30), ദൈവ വഴിക്കു വിരുദ്ധമായി പഠിപ്പിക്കുന്നതിനോട് (യോഹ. 10:1-10; 14:6).

ദൈവത്തിന്റെ വഴി സത്യവും വിശുദ്ധിയുമുള്ളതാകയാൽ, അതു ഇടുങ്ങിയതാകുന്നു. “വിശ്വാല മനസ്കതയാണ്” അഭിലഷണീയമെന്നു പറഞ്ഞ്, ക്രിസ്ത്യാനികൾ “ഇടുങ്ങിയ - മനസ്സുള്ളവരാണ്” എന്നു പറയാറുണ്ട്. യേശു ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പറഞ്ഞത് അതിനു നേരെ വിപരീതമാണ്. “വിശ്വാല - മനസ്കരായിരിക്കുക” എന്നത് നന്നല്ല, ഇടുങ്ങിയ - മനസ്സുള്ളവരാകുന്നതാണ് നല്ലത്. “വിശ്വാല - മനസ്കരാകുക” എന്നാൽ “തുറന്ന മനസ്സുള്ളവരാകുക” എന്നല്ല. “തുറന്ന - മനസ്സുള്ളവരാകുക” എന്നതു നല്ലതാണ് കാരണം അവർ സത്യം അന്വേഷിച്ച് മനസ്സിലാക്കുന്നവരാണ്. നേരെ മറിച്ച് “വിശ്വാല - മനസ്കർ” ഏതു എതിരായ വഴിയും, ധർമ്മികതയും, വ്യത്യസ്ത ജീവിതശൈലിയും സ്വീകരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് നാം വീതിയുള്ള വഴിയിൽ നടക്കരുതെന്ന് യേശു മുന്നറിയിച്ചത്.

യേശു പറഞ്ഞു, “ഞാൻ അങ്ങനെയുള്ളവൻ എന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാത്താൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ മരിക്കും”; “സത്യം നിങ്ങൾ അറിയും; സത്യം നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കും” (യോഹ. 8:24:32). അവൻ പിന്നെ പറഞ്ഞു, “സ്വർഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവ് നട്ടിട്ടില്ലാത്ത തൈ ഒക്കെയും വേരോടെ പറിഞ്ഞുപോകും” (15:13). പൗലോസ് തിമോഥെയോസിനോട് പറഞ്ഞു, “അന്യഥാ ഉപദേശിക്കരുതെന്നും, വിശ്വാസം എന്ന ദൈവവ്യവസ്ഥക്കല്ല, തർക്കങ്ങൾക്കു മാത്രം ഉതകുന്ന കെട്ടുകഥകളെയും അന്തമില്ലാത്ത

വംശാവലികളെയും ശ്രദ്ധിക്കരുതെന്നു ചിലരോട് ആജ്ഞാപിക്കും” (1 തിമൊ. 1:3), “നിന്നെത്തന്നെയും ഉപദേശത്തെയും സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക, ഇതിൽ ഉറെച്ചു നിൽക്ക, അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നീ നിന്നെയും നിന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നവരെയും രക്ഷിക്കും” (1 തിമൊ. 4:16). നിത്യജീവകലേക്കുള്ള വഴി ഇടുങ്ങിയതും, അതു കണ്ടെത്തുന്നവർ ചുരുക്കവുമായിരിക്കും.

“കർത്താവേ, കർത്താവേ” (7:21-23)

അവസാന ന്യായവിധിനാളിൽ തങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നത് പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ആയിരുന്നില്ല എന്നു തിരിച്ചറിയുന്നത് ചിലരെ സംബന്ധിച്ച് എത്ര പരിതാപകരമായിരിക്കും! ഒരാൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ വിശ്വസ്ത ക്രിസ്തീയ ജീവിതമാണോ നയിക്കുന്നത് എന്ന് ശരിക്കും അറിയുവാൻ കഴിയുമോ? പൗലൊസ് എഴുതി, “നിങ്ങൾ വിശ്വാസത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുവോ എന്നു നിങ്ങളെ തന്നെ പരീക്ഷിപ്പിൻ, നിങ്ങളെത്തന്നെ ശോധന ചെയ്തിൻ” (2 കൊ. 13:5). നമ്മുടെ “വിളി” “തീർച്ചയുള്ളതാക്കുവാൻ” നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ക്രിസ്തീയ കൃപകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ പത്രൊസ് നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു (2 പത്രൊ. 1:5-11).

കുറിപ്പുകൾ

¹ഡഗ്ലസ് ആർ. ഏ. ഹെയർ, *മാത്യു, ഇന്റർപ്രെട്ടേഷൻ* (ലൂയിസില്ലേ: ജോൺ നോക്സ് പ്രസ്, 1993), 76. ²മിഷ്നാ *സോടാഹ* 1.7; താൽമൂദ് *ഷോബോത്ത* 127 ബി. ³മൈക്കിൾ ജെ. വിൽക്കിൻസ്, “മാത്യു,” *ഇൻ സോണ്ടർവാൻ ഇജസ്ട്രേറ്റഡ് ബൈബിൾ ബാക്ഗ്രൗണ്ട്സ് കമെന്ററി*, വാല്യം. 1, *മാത്യു, മാർക്ക്, ലൂക്ക്, എഡി., ക്ലിന്റൺ ഇ. ആർണോൾഡ്* (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: സോണ്ടർവാൻ, 2002), 50. ⁴താൽമൂദ് *രോഷ് ഹാ - ഷാമാ* 16 ബി. ⁵ഡേവിഡ് ഹിൽ, *ദ ഗോസ്പൽ ഓഫ് മാത്യു*, ന്യൂ സെഞ്ചൂറി ബൈബിൾ കമെന്ററി (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ഡബ്ലിയു. എം. ബി. ഏർഡ്മാൻസ് പബ്ലിഷിങ് കമ്പനി., 1992), 146; സീ *ലെവറ്റിക്കസ് രാബ്ബാ* 29.3. ⁶ക്രൈയിഗ് എസ്. കീനെർ, *ഏ കമെന്ററി ഓൺ ദ ഗോസ്പൽ ഓഫ് മാത്യു* (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ഡബ്ലിയു. എം. ബി. ഏർഡ്മാൻസ് പബ്ലിഷിങ് കമ്പനി., 1999), 241. ⁷സീ താൽമൂദ് *അരാഖിൻ* 16 ബി; *ബാഹാ ബാത്രാ* 15 ബി. ⁸താൽമൂദ് *ബാഹാ മെറ്റ്സി* 59 ബി. ⁹മെക്കാബീസ് 1:16, 41, 42, 47; 2 മെക്കാബീസ് 6:18-7:42. ¹⁰താൽമൂദിൽ മുഖ്യമായ പ്രസംഗത്തെയും “പേൾസ്” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (*കിദ്മുഷിൻ* 39ബി).

¹¹താൽമൂദിൽ “പ്രാർത്ഥനക്കും” “മുട്ടുക” എന്നത് അലങ്കാരമായി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു പറയുന്നത്, മോർദ്ദേഖായി കരുണയുടെ വാതിലുകൾ “മുട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കെയും അവ അവന്നു തുറക്കുകയും ചെയ്തു” എന്നാണ് (മെജില്ലാ 12 ബി). ¹²ആർ ടി. ഫ്രാൻസ്, *ദ ഗോസ്പൽ എക്കോർഡിങ് ടു മാത്യു*. ദ ടിൻഡേൽ ന്യൂ ടെസ്റ്റമെന്റ് കമെന്ററി (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ഡബ്ലിയു. എം. ബി. ഏർഡ്മാൻസ് പബ്ലിഷിങ് കമ്പനി., 1985), 144; റോബർട്ട് എച്ച്. മാൻസ്, *മാത്യു*, ന്യൂ ഇന്റർനാഷണൽ ബിബിളിക്കൽ കമെന്ററി (പീബിഡി, മാസ്.: ഹെൻഡ്രിക്സൺ പബ്ലിഷേഴ്സ്, 1991), 66. ¹³എഡ്വിൻ ഫെർമേജ്, “സുവോളജി” *ഇൻ ദ ആകർ ബൈബിൾ ഡിക്ഷണറി, എഡ്. ഡേവിഡ് നോവെൽ ഫ്രീഡ്മാൻ* (ന്യൂയോർക്ക്: ഡബിൾഡേ, 1992), 6:1147. ¹⁴ഹിൽ, 149. ¹⁵കൺഫുഷിയസ് *അനാലെക്ട്സ്* 15.23. ¹⁶ഐസോക്രേറ്റസ് *നിക്കോക്കിൾസ്* (ദ സൈഡിയൻസ്) 61. ¹⁷ഡയോജനസ് ലായെർടിയസ് *ലെവ്സ് ഓഫ് എമിനെന്റ് ഫിലോസഫേഴ്സ്* 5.21. ¹⁸താൽമൂദ് *ഷാബോത്ത* 31 എ. ¹⁹തോബിത്

4:15 (എൻആർഎസ്വി). ²⁰സിരാഖ് 31:15 (എൻആർഎസ്വി).

²¹ലൊറർ ഓഫ് അരിസ്റ്റോയാസ് 207. ²²ലൂക്കോസ് 6:31-ൽ യേശു പറയുന്ന സുവർണ്ണനിയമ സന്ദർഭം വ്യക്തമാക്കുന്നത്, ശത്രുക്കളോട് എതിർക്കാതെ അവരെ സ്നേഹിക്കണം എന്നാണ് (ലൂക്കോ. 6:27-36). ²³മൗൺസ്, 66. ²⁴ജാക് പി. ലേവിസ്, *ദ ഗോസ്പെൽ എക്കോർഡിങ്ങ് ടു മാത്യു*, പാർട്ട് 1, ദ ലിവിങ് വേർഡ് കമെന്ററി (ആസ്റ്റിൻ, ടെക്സ്.: സ്വിറ്റ് പബ്ലിഷിങ് കമ്പനി., 1976), 113. ²⁵താൽമൂദ് *ഷാബാത്ത്* 31 എ. ²⁶ഫ്രാൻസ് 146. ²⁷റോബർട്ട് എച്ച്. ഗൺഡ്രി, *മാത്യു: ഏ കമെന്ററി ഓൺ ഹിസ് ലിറ്റററി ആന്റ് തിയോളജിക്കൽ ആർട്ട്* (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ഡബ്ലിയുഎം. ബി. ഏർഡ്മാൻസ് പബ്ലിഷിങ് കമ്പനി., 1982), 127. ²⁸ഫ്രാൻസ്, 146. ²⁹റബ്ബിമാരുടെ സാഹിത്യരചനകളിലും, രണ്ടു വഴികളെ കുറിച്ച് പറയുന്നു, അവ ഒന്നുകിൽ പറുദീസയിലേക്ക് അല്ലെങ്കിൽ ഗൈഹനയിലേക്ക് എത്തിക്കും (താൽമൂദ് *ബെരാക്കോത്ത്* 28ബി.) ³⁰ഡൊണാൾഡ് എ. ഹാഗെർ, *മാത്യു 1-13*, വേർഡ് ബിബിളിക്കൽ കമെന്ററി, വാല്യം 33 ഏ (ഡബ്ലുഓഫ്: വേർഡ് ബുക്സ്, 1993), 178.

³¹നോക്കുക ജോസെഫസ് *ആന്റീകിറ്റസ്* 20.5.1, 2; വാഴ്സ് 2.13.5. ³²നോക്കുക *ഡിഡാക്കേ* 11-13; 16.3; ഇഗ്നേഷിയസ് *ഫിലദെൽഫിയൻസ്*, 2.1, 2. ³³ഹിൽ, 151. ³⁴നല്ല ഫലത്തിന്റെ ഉദാഹരണത്തിന് നോക്കുക, യോഹ 15:8; ഗലാ. 5:22-24; എഫെ. 5:9-12; കൊലൊ. 1:10; യാക്കൊ. 3:17, 18. ³⁵“ആ ദിവസം” എന്നതിനുള്ള വാക്യങ്ങൾ നോക്കുക, മത്താ. 24:36; ലൂക്കോ. 10:12; 17:31; 21:34; 2 തെസ. 1:10; 2 തിമൊ. 1:12, 18; 4:8. ³⁶ന്യായവിധിയുടെ വിവരണത്തിന് നോക്കുക, മത്താ. 24:36-51; 25:31-46; പ്രവൃത്തികൾ 17:30, 31; 2 കൊരി. 5:10; വെളി. 20:11-15. ³⁷ലിയോൺ മാറിസ്, *ദ ഗോസ്പെൽ എക്കോർഡിങ്ങ് ടു മാത്യു*, പില്ലർ കമെന്ററി (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ഡബ്ലിയുഎം. ബി. ഏർഡ്മാൻസ് പബ്ലിഷിങ് കമ്പനി., 1992), 182, എൻ. 87. ³⁸മൗൺസ്, 70. ³⁹വിൽക്കിൻസ്, 53-54; നോക്കുക ഗോർഡൻ ഫ്രാൻസ്, “ദ പാരബിൾ ഓഫ് ദ ടു ബിൽഡേഴ്സ്,” *ആർക്കിയോളജി ഇൻ ദ ബിബിളിക്കൽ വേൾഡ്* 3 (ജൂൺ 1995): 6-11. ⁴⁰ഏ. ടി. റോബെർട്ട്സൺ, *വേർഡ് പിക്ച്ചർ ഇൻ ദ ന്യൂടെസ്റ്റമെന്റ് വാല്യം. 1, ദ ഗോസ്പെൽ എക്കോർഡിങ്ങ് ടു മാത്യു - ദ ഗോസ്പെൽ എക്കോർഡിങ്ങ് ടു മാർക്ക്* (നാഷിനാലിറ്റി: ബ്രോഡ്മാൻ പ്രസ്, 1930), 63.

⁴¹മൗൺസ്, 64. ⁴²ഹെർബർട്ട് ഹുവർ, അഡ്രസ് ടു വേർഡ് കോൺഫറൻസ് ഓഫ് ദ യങ് മെൻസ് ക്രിസ്ത്യൻ അസോസിയേഷൻ (വൈഎംസിഎ), ക്ലേവ്ലാന്റ്, ഒഹിയോ, 8 ആഗസ്റ്റ് 1931. ⁴³ഈ ചിത്രീകരണത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ലേഖകൻ ആരാണെന്ന് അറിയില്ല.